# DZIENNIK WARSZAWSKI

**Nr. 4.** Niedziela, 5 (17) Stycznia. **1869 r.**

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świętach uroczystych i Niedzielach.—Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach.— Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadesłane do zamieszczenia w Dzienniku, a nieumieszczane, zachowują się trzy tygodnie, a następnie zostają niszczone.—Artykuły w razie potrzeby skracają się i przerabiają. — We wszystkich co dotycze Dziennika, należy się, odnosić wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 6.

Prenumerata w Warszawie rocznie rubli srebrem 8.— Półrocznie rubli srebrem 4 —Kwartalnie rubli srebrem 2.—Miesięcznie kopiejek 67.—Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się.—Za odnoszenie do domu, opłaca się miesięcznie kopiejek 5.—Numer pojedynczy kopiejek 5.—Na prowincji w urzędach pocztowych w Guberniach Królestwa, Rocznie rubli srebrem 10.—Półrocznie rubli srebrem 5.—Kwartalnie rubli srebrem 2 kopiejek 50.—Miesięcznie kopiejek 92.


## OD DYREKCJI.

Ponieważ stosownie do § 14 rozporządzenia Departamentu Pocztowego z d. 18 Października 1868 r., za Nr. 42, żadne egzemplarze Gazet nie mogą być przyjmowane na Pocztę dla wysyłki, bez poprzedniego uiszczenia 25% opłaty pocztowej, przeto Dyrekcja nie jest w możności zadość uczynić żądaniom władz rozmaitych, co do przesyłania im Dziennika dopóty, dopóki należność za prenumeratę w zupełności nadesłaną nie zostanie do Kantoru Dyrekcji obu Dzienników, albo złożoną w Warszawskiej Expedycji Gazet, lub w jednym z Kantorów pocztowych.—Ogłoszenie to nie dotyczy Władz pragnących otrzymywać Dziennik w Warszawie.

## SPIS RZECZY



## DZIAŁ URZĘDOWY

### Warszawa, dnia 4 (16) Stycznia.

OGÓLNĄ TARYFA CELNA
do Handlu Europejskiego.
**Wykaz towarów wchodowych.**
DZIAŁ PIERWSZY.
*Towary dozwolone do wchodu bez opłaty cła.*

(Dalszy ciąg patrz Nr. 3).

| Pozycja. | NAZWA TOWARÓW. |
|---|---|

III. Zwierzęta.

27. Zwierzęta domowe, konie i zwierzęta wszelkiego rodzaju, prócz oddzielnie wymienionych w pozycji 67.

IV. Wyroby.

28. Cegła zwyczajna i z cementu, ogniotrwała, dachówka i taflе z gliny ogniotrwałej, rury do drenarów i wodociągów, prócz metalowych.
29. Robota ciesielska wszelka, tudzież osie, dzwona, szprychy i piasty do kół, taczki, drągi (rozwory) i tym podobne grube sztuki, oddzielnie nie wymienione i robota bednarka wszelka.

    *Uwaga.* Gwoździe szewckie drewniane ulegają opłacie cła po 25 kop. od puda, według poz. 180, u. 1.

30. Koszykarskie wyroby proste z trzciny, łyka, zwyczajnej słomy, kory drzewnej czyli włókna drzewnego i t. p., plecianki pod nogi z tychże materjałów, rogoże lub cynówki i worki z rogoży lub cynówek, obuwie z trzciny, meble z wiórów, słomy i t. p., skrzyp i t. p. rośliny w wyrobie.
31. Hubka drzewna i hubka papierowa saletrowana.
32. Pargamin.
33. Woskowe wyroby wszelkie (prócz świec poz. 238).
34. Nożyce do strzyżenia owiec i do postrzygania.

| Pozycja. | NAZWA TOWARÓW. |
|---|---|

*Uwaga.* Pod nazwą nożyc do strzyżenia owiec uważają się nożyce złożone z dwóch ostrzów, złączonych w jednym końcu łukowatą sprężyną ułatwiającą do strzyżenia wełny.

35. Narzędzia, machiny, aparaty i przynależytości do nich:
    1) Machiny rolniczo-gospodarskie w połączeniu, pługi, brony i inne narzędzia rolnicze bez dźwigni parowych, oddzielnie niewymienionych.
    2) Machiny do przerabiania materjałów włóknistych, jako to: wykonawcze mechanizmy do trzepania, roczesywania, rozbijania, przędzenia, zakładania osnowy, rozmotywania, tkania, gręplowania, postrzygania, tudzież machiny i aparaty do wyrabiania papieru i do pośpiesznego drukowania.
    3) Modele wszelkiego rodzaju machin i aparatów.
    4) Płochy tkackie wszelkiego rodzaju, tudzież trzcina i pręciki do płoch tkackich, łozy i czółnka do warsztatów tkackich, zęby żelazne i stalowe do szczotek, szczotki do czesania lnu i konopi, oraz gręple wszelkiego rodzaju.

    *Uwaga 1.* Części zapasowe wyżej wspomnionych machin, aparatów i przyrządów, a także niezbędne do nich rekwizyta, łącznie z niemi przywożone, przepuszczają się bez opłaty cła; przywożone zaś oddzielnie od maszyn, aparatów i przyrządów, ulegają opłacie cła według pozycji 175, u. 3.

    *Uwaga 2.* Jakie przedmioty należy uważać za rekwizyta machin, objaśnionem jest w uwadze do u. 2 poz. 175.

36. Statki morskie i rzeczne wszelkie z ich rekwizytami, tak w całkowitym składzie, jako też i rozebrane.
37. Instrumenta fizyczne: termometry, barometry i mikroskopy (bez ozdób z bronzu i t. p.); instru-

---

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

## NIEWOLNICY PARYZCY

przez Emila Gaboriau.

CZĘŚĆ PIERWSZA

### WYZYSKIWANIE.

IV.

(Ciąg dalszy *).

Pani de Mussidan lubiła doktora Hortebize i często znajdowała prawdziwą przyjemność w jego rozmowie, ożywionej zwykle dowcipem i opowiadaniem rozmaitych ploteczek światowych i z tego powodu traktowany on był w tym arystokratycznym domu z pewną poufałością nawet. Lecz żeby ten człowiek ośmielił się wtrącać do małżeństwa jej córki, jej—hrabiny de Mussidan! na to pozwolić nie mogła. Ozwała się też tonem pełnym dumnej ironji.

— W istocie, doktorze, wielki zaszczyt czynisz pan mnie i hrabiemu, zajmując się małżeństwem naszej córki...

Tym wyrazom towarzyszyło spojrzenie tak urągliwe, że każdy inny na miejscu doktora podskoczyłby z miejsca jak po uderzeniu biczem, lecz Hortebize nie przybył do pałacu Mussidan po to ażeby się gniewać; miał on już zawczasu ułożony plan postępowania i nic na świecie zbić go z tropu nie mogło.

Pod tym względem Hertebize przewyższał Mascarot'a nawet, któremu zaniedbane wychowanie i nieznajomość towarzystw wielkiego świata, nie dozwalały rywalizować z szlachetnie urodzonym i obytym z salonowemi zwyczajami wspólnikiem.

Wysłuchawszy obrazy graniczącej z obelgą, bez najmniejszego wzruszenia—doktór rzekł:

— Wierz mi pani hrabino, że potrzeba było całego poświęcenia dla domu waszego, aby przyjąć misję w jakiej tu przybyłem.

— Ach! zawołała hrabina przeciągłym tonem szyderstwa, ach! pan jesteś poświęcony dla nas?

— I bardzo! A nawet pewny jestem że wysłuchawszy mnie, nie będziesz pani powątpiewać o tem.

Te wyrazy wyrzeczone były tonem tak oschłym, że hrabina zadrżała jakby dotknięta elektrycznym prądem.

— Od lat dwudziestu pięciu jak praktykuję, mówił dalej Hortebize, czyli co na jedno wyniesie, jak wtajemniczony bywam w straszliwe dramata domowe, w skryte nieszczęścia i bolesne tajemnice rodzinne—nie raz znajdowałem się w pozycjach niesłychanie drażliwych—nigdy jednakże nie czułem się w tak delikatnem jak dziś położeniu.

— Więc idzie tu istotnie o rzecz aż tak ważną? zapytała z pewnym niepokojem hrabina.

— Być może... Sam nie wiem jeszcze... Bo jeżeli człowiek który dziś mówił ze mną, jest warjatem, jak mam nadzieję... to będę musiał po stósownem objaśnieniu, najpokorniej przeprosić panią za to, że uniesiony żywą dla jej osoby życzliwością, przybyłem tu powtórzyć jego słowa — jeżeli przeciwnie, człowiek ten jest przy zdrowych zmysłach, jeżeli to co mówił jest prawdą, jeżeli nadewszystko, posiada on istotnie w rękach nieodparte dowody... jak o tem zapewnia... to...

— To i cóż wtedy? doktorze...

O! wtedy pani hrabino, powiem pani śmiało: Rozporządzaj mną pani, korzystaj z mego poświęcenia, albowiem istnieje na świecie człowiek, który ma moralną władzę życia i śmierci nad panią — człowiek którego każdy rozkaz spełnić będziesz pani musiała.

Hrabina parsknęła śmiechem, lecz tak udanym jak płacz spadkobiercy na pogrzebie...

— Doprawdy doktorze, zawołała po chwili, twoja ponura mina i ton tragiczny sprawią, że gotowa jestem umrzeć ze... śmiechu!

„Jej śmiech jest zbyt głośny i nazbyt silny, pomyślał doktór. Mascarot miał słuszność, postępujmy ostrożni e, a potem głośno rzekł:

— Obym i ja mógł wkrótce śmiać się wraz z panią! Cóżkolwiek bądź, muszę poprzednio przypomnieć

---

* Patrz Nr. 259, 260, 261, 262, 264, 265, 268, 269, 270, 271, 273, 278, 280 284 285, 286 i 2.

| Pozycja. | NAZWA TOWARÓW. |
|---|---|
| | menta astronomiczne, manometry, zegary i chronometry, zegary i chronometry astronomiczne, teleskopy, zegary proste w kształcie termometru, wodometry i gazometry wszelkie, szkła optyczne i pałące, oraz szkła do okularów i lornetek bez oprawy. |
| 38. | Naczynia i aparaty chemiczne, z platyny, gliny, piaskowca, gliny ogniotrwałej, porcelany, fajansu, serpentynu i t. p., nie mające kształtu zwyczajnych naczyń, jako to: alembiki, tygle, retorty, parownice, wężownice, tudzież wszelkie wyroby i narzędzia platynowe dla fabryk, zakładów i rzemiosł. |
| 39. | Książki drukowane, nuty muzyczne i rękopisma w oprawie i bez oprawy, karty i globusy geograficzne i t. p. obrazy, sztychy, litografje, ryciny i rysunki bez ram. *Uwaga 1.* Przedmioty powyższą pozycją objęte ulegają przepuszczeniu z zachowaniem przepisów cenzury. *Uwaga 2.* W razie sprowadzenia obrazów i t. p. w ramach, ulegają opłacie cła same tylko ramy. |
| 40. | Przedmioty do zbiorów czyli gabinetów archeologicznych, numizmatycznych i historji naturalnej, jako to: wypchane zwierzęta, ptaki, ryby i t. p., wszelkie konchy próżne, zioła zasuszone, naklejone na papier, żyjątka w spirytusie, minerały, skamieniałości, mumje i starożytności egipskie, greckie, rzymskie i tym podobne, medale, starożytne monety, broń starożytna, starożytne wyroby garncarskie i t. p. przedmioty osobliwości, nie mające natury towarów. |
| 41. | Szycerskie utwory sztuk pięknych, starożytności i nowszych czasów z marmuru, bronzu i innych metalów, jako to: statuy, popiersia, płaskorzeźby, wazony, pomniki, oprawy do kominków i t. p. *Uwaga.* Wymienione w tej pozycji utwory sztuk pięknych mogą być sprowadzane bez opłaty cła tylko przez komory St.-Petersburgską i Warszawską. Dla ocenienia zaś, czyli przywiezione przedmioty należą do utworów sztuk pięknych, wyznaczonym być winien do rewizji onych w St.-Petersburgu profesor Cesarskiej Akademji Sztuk Pięknych, a w Warszawie zaś nauczyciel tamecznej szkoły Sztuk Pięknych. |
| 42. | Próbki różnych materij, długości mniejszej od arkusza każda. (*d. c. n.*) |

*Najwyżej zatwierdzone postanowienie rady wojennej.* — Rada wojenna, na skutek przedstawienia sztabu głównego, postanowiła: aby żołnierze, którzy weszli do służby ze szkół kantonistów pułków i innych oddziałów gwardji, przed reorganizacją tychże szkół w r. 1866 na szkoły dzieci żołnierskich wojsk gwardji, mieli sobie zakreślony 6 letni termin obowiązkowy dla uzyskania dymisji. Postanowienie to, w d. 7 grudnia Najwyżej zatwierdzonem zostało. (*Rus. Inw.*)

*Komisja Rządowa Sprawiedliwości* — ogłasza, iż Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem, na 271 posiedzeniu w d. 26 Października (7 Listopada) r. z. odbytem, darowiznę sumy rs. 100, na fundusz wieczysty dla Kościoła parafialnego w Szymanowicach, przez Franciszkę Olewską aktem urzędowym z d. 25 Kwietnia (7 Maja) 1864 r. uczynioną i przyjętą — w myśl Art. 910 K. C. z zachowaniem praw osób trzecich i pod warunkami w powyższym akcie bliżej oznaczonemi, zatwierdził.

## DZIAŁ NIEURZĘDOWY

### Warszawa, dnia 4 (16) Stycznia.

Dzienniki półurzędowe paryzkie ubolewają nad krokiem uczynionym na konferencji przez p. Rangabe, pełnomocnika greckiego; dzienniki zaś angielskie wprost ganią jego postępowanie. Twierdzenie niektórych dzienników, iż wywołanie przez p. Rangabe zajście, nie będzie miało wpływu na dalszy bieg konferencji, nie jest dostatecznie uzasadnione, gdyż spowodowało już pewną zwłokę w jej pracach, a dzienniki paryzkie *Le Public* i *La France*, również jak i londyński *Times* wynurzają obawę, że wystąpienie Grecji może zupełnie zniweczyć dzieło konferencji. Jakkolwiek nie należy jeszcze porzucać nadziei, że jednozgodnym usiłowaniom wielkich mocarstw uda się utrzymać pokój europejski, nie można wątpić, że w razie niepowodzenia konferencji, przyjdzie prawie bezzwłocznie do zbrojnego starcia pomiędzy Turcją a Grecją. Dowodem chęci Turcji doprowadzenia sporu do ostateczności, jest jej okólnik z 18 (30) grudnia, do jej reprezentantów za granicą, w którym po powtórzeniu w surowych wyrażeniach zarzutów przeciwko Grecji: tylokrotnie już czynionych przez rząd turecki, ten ostatni oświadcza, że miał do wyboru tylko wojnę z Grecją, lub zerwanie z nią stosunków dyplomatycznych i handlowych, a wybrał to ostatnie przez wzgląd na Europę, widząc że jedna iskierka mogłaby rozniecić ogólny pożar. Dalej rząd turecki oświadcza, iż w ultimatum swem doszedł do ostatecznych ustępstw dla Grecji, i dla tego ani na jotę od niego nie może ustąpić. Przewidywania niektórych dzienników, że w razie zbrojnego starcia pomiędzy Turcją a Grecją, ta ostatnia musiałaby w krótce uledz, także nie są dostatecznie uzasadnione. Długi opór powstańców kandyjskich wskazuje, jak słabo uorganizowane są regularne siły zbrojne Turcji. Obok tego dzienniki wiedeńskie *Osten* i *Wanderer*, oraz serbski *Vidovdan*, donoszą o krwawych zajściach w Albanji i o utworzeniu się komitetów rewolucyjnych tak w Bulgarji, jak i w Macedonji i Tracji, kierowanych przez komitet centralny w Bukareszcie, który domaga się utworzenia oddzielnych księstw bulgarskiego, rumuńskiego i serbskiego i wcielenia do Grecji, prowincij tureckich Tesalji i Epiru oraz wysp archipelagu. Jednocześnie *Pester Lloyd* donosi o nieustających u-zbrojeniach w Rumunji. Wszelako dzienniki opierające swe przypuszczenia o polityce Rumunji na oświadczeniach p. Bratiano, powinny by wziąć na uwagę, że były ten minister w izbie stanowczo występuje przeciwko obecnemu gabinetowi. Dzienniki wiedeńskie podają wieść o rychłym upadku gabinetu p. Bulgaris, w Atenach, na miejsce którego byłby powołany pan Rangabe.

Obok energicznie agitującej opozycji w Węgrzech, zaczyna się ujawniać i agitacja opozycyjna w Przedlitawji. Tak na zgromadzeniu arystokracji czeskiej i morawskiej u hr. Belcredi, postanowiono działać przeciwko rządowi, który ze swej strony, jak się zdaje, nie zamierza zaprzestać walki z żywiołami opozycyjnemi.

Doniesienia z Włoch zapewniają o przywróceniu tam spokojności, dodając, iż gwardja narodowa skutecznie pomaga wojsku, lecz *Gazzetta di Torino* twierdzi, że oddział wojsk zostający pod dowództwem jenerała Cadorna, został znacznie powiększony.

W Madrycie robią się coraz pilniejsze przygotowania do wyborów do kortezów, lecz zarazem nie ustają obawy, że wybory mogą dać powód do rozruchów. Pomiędzy członkami rządu tymczasowego nie nastąpiło jeszcze porozumienie co do kandydata do tronu; takie przynajmniej znaczenie należy przypisywać oświadczeniu ministra Sagasta, że rząd nie przedstawi żadnego kandydata do tronu. Dziennik *Union* utrzymuje, że pomiędzy trzema głównymi członkami rządu tymczasowego, pp. Serrano, Toppete i Primem rozdwojenie przybrało groźne rozmiary. *Moniteur universel* zapewnia, że w dniu 27 grudnia (8 stycznia) podpisany został familijny układ pomiędzy b. królową Izabellą a Don Carlosem, oparty na wspomnianej już kombinacji połączenia w przyszłości związkiem małżeńskim księcia Asturji z córką Don Carlosa. Tymczasem na wschodnich wybrzeżach Hiszpanji, karliści wywołują groźne rozruchy.

---

jej własne wyrazy, wyrzeczone do mnie przed chwilą: „że doktór jest spowiednikiem prawie". Powiedziałaś pani prawdę—albowiem doktór, jak kapłan, umie zapominać o wszystkiem na co patrzy i czego słucha niekiedy—a umie on pojąć i wybaczyć różne słabości ludzkiego organizmu...

— Dodaj pan jeszcze, że doktór umie również jak ksiądz prawić kazanie... przerwała hrabina przybrawszy na twarz serjo komiczną minę dla rozśmieszenia doktora.

— Tem lepiej dla mnie i dla pani, jeżeli śmieszny jestem tylko... jeżeli wyrazami mojemi nie odnowię jakiej rany, którą pani hrabina uważa za zupełnie zgojoną...

O! nie obawiaj się tego doktorze — i mów śmiało!...

— A więc... skoro pani pozwalasz, zacznę od zapytania, czy nie przypominasz sobie hrabino, pewnego młodego człowieka z wyższego towarzystwa, który w pierwszych latach po zamęściu pani, odgrywał wielką rolę w modnym świecie paryzkim?.. słowem, chcę mówić o margrabim Jerzym Croitenois.

Pani Mussidan—przechyliwszy się w tył na kozetce, wodząc oczami po suficie, zfałdowała czoło, jakby siląc się przypomnieć sobie człowieka, którego nazwisko wymówiono przed nią tak nagle, „Jerzy Croisenois..." powtórzyła z cicha. Zdaje mi się... zaczekaj pan! Nie—na próżno wysilam pamięć.. doprawdy, nie znałam go chyba...

Doktor uczuł się w obowiązku wesprzeć nieposłuszną pamięć hrabiny... rzekł więc:

— Margrabia Croisenois, o którym wspomniałem, ma brata Henryka, którego pani hrabina znasz niewątpliwie — albowiem sam widziałem go tańczącego z panną Sabiną na balu u księcia de Sairmeuse tej zimy...

— Prawda! masz słuszność doktorze - przypominam teraz sobie wybornie — rzekła hrabina tonem najzimniejszej obojętności.

— W takim razie, może pani hrabina raczy sobie przypomnieć i to jeszcze, że ów margrabia Jerzy Croisenois, — przed dwudziestu trzema laty zniknął i przepadł nagle. To jego zniknięcie narobiło ogromnego hałasu — stało się prawie wypadkiem sławnym o którym mówiono nawet w sferach ministerjalnych...

— Tak w istocie, pamiętam coś podobnego... Mów dalej doktorze.

— Ostatni raz, widziano tu margrabiego w kawiarni paryzkiej. Obiadował on tam właśnie w towarzystwie kilku przyjaciół — gdy usłyszawszy bijącą godzinę dziewiątą, porwał się nagle zabierając się do wyjścia. Jeden z przyjaciół chciał mu towarzyszyć, lecz Jerzy nie przyjął tej ofiary—a gdy go zapytano, gdzie przepędzi wieczór—odrzekł, że przyjdzie może na operę, lecz dodał zarazem, że nie powinni dziś liczyć na niego z pewnością. Podejrzewano więc margrabiego że wybiera się na jakąś schadzkę miłosną..

— Ach! podejrzewano go o to?...

— Tak jest—a to z powodu że był strojniej ubrany niż zwykle — chociaż Jerzy należał do wytwornych elegantów—do lwów, jak wówczas ich nazywano. Krótko mówiąc, margrabia wyszedł wtedy z kawiarni i odtąd nie widziano go już nigdy.

— Już nigdy? powtórzyła hrabina, zbyt wesoło może.

Tak pani—nigdy, rzekł doktor z tąż samą zawsze powagą. Przez pierwsze dni kilka, to zniknięcie wydawało się tylko nadzwyczajnem nieco — lecz po upływie tygodnia wzniecło niepokój wielki.

— Oh! doktorze—pocóż tyle szczegółów!...

— Zapomniałem był o nich hrabino — lecz przypomniano mi wszystkie dziś rano. Te szczegóły mieszczą się wraz z wielu innemi, w protokóle śledczym—albowiem, śledztwo najsilniejsze było prowadzone w swoim czasie. Policja delegowała do odkrycia tej sprawy najzdatniejszych swoich ajentów. Z początku mniemano, że margrabia popełnił samobójstwo—lecz po sprawdzeniu jego interesów i sposobu życia — przekonano się że był bardzo bogatym i wesołym zwykle—porzucono więc to przypuszczenie. Natomiast podejrzewano, iż margrabia stał się ofiarą jakiejś zbrodni. Rozesłano ludzi—śledzono najgorliwiej, lecz nie docieczono niczego.

— Hrabina ziewnęła nieszczerze... i powtórzyła machinalnie: niczego.

— Policja straciła już wszelką nadzieję—gdy nagle, w trzy miesiące później, jeden z przyjaciół Jerzego otrzymał od niego list.

— Ach! Więc margrabia nie umarł?

Pobyt duńskiego ministra wojny p. Raasloffa w Stanach Zjednoczonych wyraźnie miał na celu ukończenie sprawy kupna posiadłości duńskich na archipelagu antylskim. Kongres dotąd nie zatwierdził układu w tym przedmiocie i uznaje cenę za wyspy duńskie za zbyt wysoką, mając na myśli nabycie tańszym kosztem innych wysp antylskich. Takie znaczenie ma świeża uchwała kongresu washingtońskiego co do stanowiska Haiti pod protektoratem Stanów Zjednoczonych, oraz aluzje co do wyspy Kuby w ostatniej odezwie prezydenta Johnsona, który pod względem dążeń aneksyjnych podziela poglądy kongresu.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczone poniżej korespondencje z Krakowa, Lwowa i Paryża.

## Telegramy

DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

**Paryż, *15 (3) stycznia. Gaulois* utrzymuje, że kandydatura księcia Aosta do tronu, będzie miała najprawdopodobniej powodzenie. Książę zrzecze się swych praw do korony włoskiej. — Według *Le Public*, konferencja porozumiała się wczoraj co do formy i pojednawczego charakteru swych uchwał, jutro ma nastąpić podpisanie.**

*(Correspondenz Büreau).*

### Wiadomości telegraficzne.

* *Wiedeń, 12 stycznia (31 grudnia). Wien. Z.* ogłasza dekret wynoszący dawnego ministra spraw zagranicznych, hr. Mensdorff Pouilly, do godności książęcej.—*Die Presse* powiada, że stanowisko ministerstwa Bulgarisa jest zagrożone, i że p. Rangabe wezwany być ma do utworzenia nowego gabinetu. *(Cor. Hav. Bul.)*

* *Paryż, 13 (1) stycznia. Public* stwierdza, że postawa Grecji spowodowała bardzo niedogodną sytuację, która może wywołać wielkie kłopoty polityczne. Jeżeli konferencja zostanie rozwiązaną, w takim razie nieuniknionem stanie się zajście zbrojne pomiędzy stronami wiodącemi spór. — *Etendard* pisze: Na posiedzeniu konferencji, odbytem w sobotę, oświadczenie posła greckiego Rangabe wywołało zdziwienie i ubolewanie, co wyraził książę Metternich, który zganił rząd grecki za to, iż czekał na zgromadzenie się konferencji, ażeby teraz dopiero powziąść decyzję. Książę Metternich zaproponował zapisać tę naganę do protokółu. Hr. Stackelberg odpowiedział, że nie podpisze protokółu, jeżeli zapisana do niego zostanie nagana pomieniona. *(Wolffs T. B.)*

* *Paryż, 13 (1) stycznia. France* ogłasza artykuł pod napisem „Bismarck i Beust," w którym z powołaniem się na artykuł zamieszczony w *Nordd. A. Z.* i skierowany przeciw hr. Beustowi, wynurzone jest przekonanie, że podobne napaście zdolne są jedynie wzmocnić pozycję hr. Beusta. Artykuł ten, mający barwę ze wszech miar austrjacką, kończy się następującemi wyrazami: „Austrja może mieć bardzo słuszny odwet, zależący na przywróceniu potęgi monarchji austrjackiej i na zainteresowaniu wszystkich narodowości, wchodzących do jej składu, w poszanowaniu dla jej niepodległości i w podtrzymaniu jej wielkości. *(Tamże)*.

* *Florencja, 13 (1) stycznia.* Na dzisiejszem posiedzeniu izby, minister spraw wewnętrznych przyjął interpelację co do podatku od mlewa, i złoży potrzebne w tym względzie objaśnienia na późniejszych posiedzeniach. Minister powiedział, że wszędzie panuje spokojność. — Odpowiedź na interpelację postanowioną została na 21 b. m. *(Cor. Bür.)*

* *Konstantynopol, 13 (1) stycznia.* Obiega pogłoska, że ambasador ruski jenerał Ignatjew, komunikując Porcie uchwałę konferencji co do zawieszenia środków przymusowych, postawił zarazem żądanie, ażeby Hobbart-pasza został odwołany z pod Syry, albowiem blokuje on niesłusznie ten port. Ali-pasza odpowiedział, że Hobbart-pasza blokuje nie Syrę, lecz parostatek *Enosis*, i że flota turecka cofnie się, jeżeli Rosja podejmie się odpowiedzialności za czynności tego parostatku. *(Wolffs T. B.)*

* *Bukareszt, 13 (1) stycznia.* Na sobotniem posiedzeniu izby, członek lewego krańca, Mehedinceano, zainterpelował rząd w przedmiocie złego stanu finansów i braku kredytu dla papierów państwa. Bratiano przemawiał dziś w tymże duchu. Minister dowiódł, że stan finansów jest lepszy niż w innych państwach europejskich, i że deficyt chwilowy pochodzi z winy poprzedniego gabinetu. Następnie zgromadzenie uchwaliło prawie jednogłośnie przejście do porządku dziennego.— Tutejszy stan kupiecki dał rządowi dowód zaufania, zaproponował mu bowiem forszus w monecie srebrnej, pod dogodnemi warunkami. *(Tamże.)*

* *Bukareszt, 1 (13) stycznia.* Izba upoważniła rząd do prowadzenia administracji według budżetu zeszłorocznego, aż do czasu uchwalenia nowego budżetu. Książę upoważnił ministra skarbu do pobierania dochodów państwa w tym roku podług rozkładu przyjętego już przez izbę. *(Tamże).*

* *Frankfurt nad M., 14 (2) stycznia.* Wydział kryminalny tutejszego sądu miejskiego wydał dziś decyzję w sprawie oskarżenia wymierzonego przeciw *Frankfurter Ztng.* o oszczerstwo i obrazę względem dowódcy armji Menu, których pismo pomienione stało się winnem na skutek krytyki dotyczącej broszury Braun'a. Sąd uznał, że wymierzone przez prokuratora oskarżenie o oszczerstwo jest bezzasadne, że przeto dowiedzenie prawdy przez oskarżonego nie jest potrzebne i że odrzucić należy zaproponowane przez obronę wysłuchanie świadków. Pozostaje jeszcze przeto oskarżenie o obrazę, pod którym to względem nie może mieć miejsca dowodzenie prawdy. Rozprawy ostateczne co do tego drugiego oskarżenia wyznaczone zostały na 21 b. m. *(Tamże.)*

* *Haga, (13) 1 stycznia.* Pierwsza izba przyjęła na dzisiejszem posiedzeniu cały budżet na rok 1869, uchwalony już przez izbę deputowanych, i odroczyła się następnie na czas nieograniczony. *(Tamże)*.

* *Londyn, 13 (1) stycznia.* Według wiadomości z Nowego Jorku, jenerał Grant nie złożył prezydentowi zwykłych powinszowań noworocznych. Dodają, że jest to pierwszy wypadek podobnego rodzaju. *(Cor. Bür.)*

* *Londyn, 13 (1) stycznia. Times* ogłasza artykuł obejmujący wynurzenie obawy, że na skutek postawy Grecji, konferencja może spełznąć na niczem. *(Wolffs T. B.)*.

* *Londyn, 14 (2) stycznia.* Z Waszyngtonu donoszą pod datą wczorajszą: Izba reprezentantów przyjęła projekt do prawa postawiony przez Bantas'a, w przedmiocie wzięcia Haiti pod protektorat Stanów Zjednoczonych. — Na skutek wydanego przez prezydenta dekretu o amnestji, naczelny prokurator państwa kazał zaniechać wszelkie procesa o zdradę stanu. *(Tamże).*

---

* (Nabożeństwa). W niedzielę, 5 (17) stycznia, z powodu wigilji uroczystości Trzech Króli i szczególnych obrządków kościelnych przepisanych z tego powodu, nabożeństwa w warszawskiej katedrze prawosławnej św. Trójcy, odbędą się w następującym porządku: 1) Liturgja święta Złotoustego, o godzinie 9-ej, 2) Wielkie święcenie wody, o godzinie 2-ej po południu, i 3) Wigilje całonocne, o godzinie 5½ wieczorem.

* (Amatorskie przedstawienie na dochód ubogich), wykonane wczorajszego wieczoru w sali warszawskiego towarzystwa dobroczynności — chociaż nie zgromadziło tylu widzów, ile ich było potrzeba do napełnienia tej szczupłej sali, — powiodło się przecież nader świetnie. Szczególniej też ostatnia sztuka „Państwo Staruszkiewiczowie", odegraną była przez znaną z talentu dramatycznego amatorkę, panią Natalję Bogowolską i p. Dietricha, tak znakomicie, że i najlepsi nawet aktorowie na scenie, nie zdołaliby bardziej uwydatnić i umiejętniej odtworzyć dwa tak wyborne typy. Na zakończenie dany obraz żywy pomysłu J. Jasińskiego, b. dyrektora teatrów, a układu znanego artysty malarza p. Al. Lessera, nadzwyczaj podobał się publiczności, która też obydwóch zasłużonych artystów, jednogłośnie i wśród hucznych oklasków — przywołała. Zapewne przedstawienie wczorajsze powtórzy się jeszcze w tym samym porządku, a wtedy może podamy o niem bardziej szczegółowe wieści. *Al.*

* (Wypadki miejskie). W dniu 13. w ogrodzie domu pod Nr. 2310, dostrzeżono Pawła Marcińskiego, 55 lat wieku mającego, byłego stróża tegoż domu, który przez powieszenie się, życie sobie odebrał. Marciński przed kilku dniami samowolnie opuścił służbę, i oddawał się pijaństwu. Przyczyna samobójstwa dotąd niewiadoma. Dla prowadzenia śledztwa, niezależnie od policyjnego dochodzenia, zawiadomiono sąd właściwy. — W tymże dniu, o godzinie 10 rano, na ulicy Za-

---

— Kto wie?... odpowiedział doktor, uważając bacznie wyraz twarzy hrabiny. List ów był datowany z Kairu. Jerzy donosił w nim, że znudzony jednostajnością życia paryzkiego, wyprawił się w głąb Afryki, i prosił ażeby przestano się niepokoić o niego. Otóż, pojmuje pani, że taki list zdawał się być mocno podejrzanym... bo nikt nie mógł uwierzyć, ażeby margrabia wybrał się w tak daleką i ekscentryczną podróż bez pieniędzy—a wiedziano i przekonano się doskonale o tem, że Jerzy wychodząc z kawiarni, miał tylko około tysiąca franków, z których połowę w złocie portugalskiem, wygranem w wista przed obiadem, w klubie. Sądzono z razu, że list był fałszowany—bynajmniej! Najbieglejsi znawcy i przysięgli oświadczyli, że pismo było istotnie ręki margrabiego. Wtedy wyprawiono natychmiast dwóch ajentów do Kairu — lecz ani w Kairze ani też nigdzie po drodze, nie widziano margrabiego i nikt nie słyszał tam o nim. Odtąd już wszelki ślad jego przepadł.

Doktor mówił to wszystko z rozmyślną rozwlekłością, śledząc twarz hrabiny, lecz ta twarz była ciągle zimna i nieruchoma, jakby z brązu ulana.

— Jakto? zawołała wreszcie gdy doktor zamilkł, i na tem koniec?

Hortebize szukał wzrokiem oczu hrabiny i dopiero spotkawszy jej spojrzenie, odpowiedział:

— Może i nie jeszcze... albowiem pewien człowiek zjawił się do mnie dzisiejszego rana i utrzymuje, że pani właśnie, hrabino, wiesz dobrze co się stało z margrabią Jerzym de Croisenois.

Najsilniejszego charakteru mężczyzna nie dotrzymałby w sztuce udawania, placu najsłabszej nawet kobiecie, która najsroższe męczarnie duszy i najkrwawsze cierpienia serca, potrafi ukryć pod wesołym uśmiechem w potrzebie.

Na tem polu udania, młoda dziewczyna pokona z pewnością najwytrawniejszego dyplomatę, chociażby on jednoczył nawet w sobie genjusz Fouché'go i Talleyranda.

Na samo nazwisko Montlouis, wymówione przez Mascarota, pan de Mussidan zbladł był i zachwiał się, jak od uderzenia maczugi.

Hrabina wysłuchawszy, oko w oko, stanowczego oskarżenia jej przez doktora, parsknęła głośnym, naturalnym i dźwięcznym śmiechem, który przez ciąg minuty prawie nie pozwolił jej przemówić słowa.

— Ach! doktorze — zawołała nakoniec opanowawszy ten wybuch wesołości - doprawdy prawisz mi pan rzeczy cudowne! Ależ to wyborna istotnie ta historja o nieznajomym, który oświadcza, iż ja wiem to nawet, czego nie mogła dowiedzieć się najbystrzejsza policja! To musi być chyba lunatyk jakiś — trzeba żebyś go wziął w kurację, doktorze.

Ale i doktór Hortebize był szczwanym lisem—i on także umiał przybierać rozmaite maski - któremi wyrażał rozmaite, odpowiednie do okoliczności uczucia. Zamiast tedy okazać się zbitym z tropu lub zdziwionym, wybuchem tak nagłej wesołości hrabiny—podzielił z nią to wrażenie. Odetchnął głęboko i swobodnie, jakby mu spadł wielki ciężar z piersi — a rozjaśniwszy twarz, zawołał zachwycony:

— Bogu z dzięki! Więc mnie zwiedziono tylko... zadrwiono ze mnie... tem lepiej!

Wyrazy te wymówione były tak naturalnie— z tak naiwną radością i wiarą, że hrabina złapała się na nie.

— Jednakże — ozwała się — pragnęłabym dowiedzieć się przecież, kto jest tym żartownisiem, pozwalającym sobie rozsiewać podobne plotki?..

— A to na co? zawołał doktor. Ten jegomość zażartował sobie ze mnie — a co gorsza, mógł mię narazić na gniew pani— to dosyć! Jutro mój służący przyjmie go jak należy... a ja sam nawet, kto wie, czy nie zaskarżę do policji tego potwarcy.

— Dajże pokój! doktorze— przerwała żywo hrabina. Skarga! do czegoż to podobne? Nadałbyś pan tym sposobem jakieś znaczenie takiej niedorzecznej plotce. Nie czyń tego—a powiedz mi raczej nazwisko tego tajemniczego potwarcy. Czy ono jest mi znajome?

— O! nie możesz go pani znać hrabino. Zbyt wielka przestrzeń oddziela panią od tego człowieka. Jego nazwisko nie obijało się panią w niczem, należy ono bowiem do poczciwca z pozoru, którego kiedyś leczyłem... przypadkiem... Jeżeli się nie mylę, człowiek ten był dawniej dependentem przy komorniku—nazywają go zaś Ojcem Tantaine.

— Tantaine? powtórzyła hrabina.

*(d. c. n.).*

kątnej wszczął się pożar z oficyny drewnianej w domu pod Nr. 1926 i płomienie szybko ogarnęły także oficyny i budynki w trzech sąsiednich ściśle z sobą połączonych domach na ulicach Przyrynek i Samborskiej pod Nr. 1888, 1925 i 1886/7, które w części się spaliły a w części przez straż ogniową rozebrane zostały. W 3-ch zaś innych domach pod Nr. 1924, 1899 i 1889, dla zapobieżenia dalszemu szerzeniu się ognia, niejakie uszkodzenia przez rozebranie części onych, poczynić musiano. Ogień wynikł z mieszkania robotnika z fabryki Ewansa Marcina Gruszczaka, w którym oprócz służącej, nikogo nie było i przyczyna pożaru jeszcze niewiadoma. Sledztwo zarządzono. Wszystkie wyżej wymienione domy były zaasekurowane. Właściciele podają straty na rs. 27,375, mieszkańcy zaś w liczbie 12 familij składających się z 42 osób, powiększej części bardzo biednej klasy, pozbawieni zostali wszelkich prawie swoich ruchomości, które ubepieczone nie były, przez co ponieśli straty na rs. 1,960. Pogorzelcy znaleźli tymczasowy przytułek u krewnych, lub do innych mieszkań przenieśli się. Z liczby niższych stopni straży ogniowej przy pożarze działających, 1 ze złamaną prawą nogą i 1 również ciężko raniony, do szpitali odesłani zostali, 2 zaś niezbyt szkodliwie pokaleczeni, leczeni są w komendzie. — Przechodząc przez ulicę Św.-Jańską, niewiadoma jeszcze z nazwiska kobieta, lat około 50 mieć mogąca, nagle umarła. Rysopis jej następujący: wzrostu średniego, włosy ciemne, ubrana w suknię wełnianą, chustkę także na szyi, kaftan czarny, trzewiki sukienne, pończochy niebieskie, przewiązana była paskiem św. Franciszka. Kobieta ta odwiezioną została do grabarni przy cmentarzu Powązkowskim i niezależnie od dochodzenia policyjnego, zamiadomiono sąd właściwy.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

| | | |
|---|---|---|
| Za talar | *wczoraj* rs. 1 kop. 9 | *dziś* rsr. 1 kop. 9. |
| Za frank | „ „ — „ 29 | „ „ — „ 29. |
| Za złoty reń. | „ — „ 61 | „ „ — „ 61. |

*NB.* Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może służyć tylko za wskazówkę.

* (Książę Czarnogórski). Gazeta *Gołos* donosi: W niedzielę, 29 grudnia (10 stycznia), książę Mikołaj czarnogórski przedstawiał się Najjaśniejszemu Cesarzowi, był w pałacu na śniadaniu i znajdował się na przeglądzie wojsk. Następnie jego książęca mość przedstawiał się Ich Cesarskim Wysokościom Wielkiemu Księciu Cesarzewiczowi i Wielkiej Księżnie Cesarzewiczowej, wieczorem zaś był wraz ze swym orszakiem w wielkim teatrze na przedstawieniu baletu „Złota rybka”, które Najjaśniejszy Cesarz zaszczycił także swą obecnością.

* (List John Stuarta Mill'a do dam petersburgskich). Czytamy w *St. Pet. Wied.*: Znakomity uczony, autor i publicysta John Stuart Mill, który był niedawno jeszcze członkiem parlamentu angielskiego, napisał do dam petersburgskich, które wynurzyły życzenie uorganizowania w Petersburgu wyższych kursów nauk dla kobiet, list następującej osnowy: „Łaskawe panie! Dowiedziałem się z uczuciem zadowolenia i zarazem poszanowania, że znalazły się w Rosji kobiety światłe i odważne, które zdecydowały się upraszać dla swojej płci o udział w rozmaitych gałęziach wyższego wykształcenia, pod względem historji, filologji i w ogóle nauk, w tej liczbie także pod względem sztuki lekarskiej praktycznej, w zamiarze zyskania dla tej sprawy znakomitego poparcia w świecie naukowym. Wszyscy najświetlejsi ludzie całej Europy dopominają się o toż samo z coraz bardziej wzrastającem naleganiem, lecz nie osiągnęli jeszcze zupełnego w tem powodzenia. Dzięki wam, łaskawe panie, Rosja wyprzedzi ich może; posłuży to za dowód, że społeczeństwa wykształcone, stosunkowo młodsze, przyswajają sobie wielkie idee postępu niekiedy wcześniej niż społeczeństwa stare. Jednakowy przystęp dla płci obojej do wykształcenia umysłowego, ważny jest nie dla samych tylko kobiet, — co bezwątpienia stanowi już dostateczną rekomendację, — lecz i dla oświaty powszechnej. Mam mocne przekonanie, że rozwój moralny i umysłowy płci mękiej, naraża się mocno na stagnację lub nawet na zacofanie się, jeżeli rozwój kobiet będzie zbyt powstrzymywany; pochodzi to nie tylko ztąd, że nikt nie może zastąpić matek w sprawie wychowania ich dzieci, lecz także ztąd, że wpływ wywierany na samegoż mężczyznę przez charakter i idee towarzyszki jego życia, nie może być nieznaczny; potrzeba, ażeby żona bądź popychała go naprzód, bądź też cofała go wstecz. Przyklaskuję przeto z całego serca waszym usiłowaniom, jak również usiłowaniom ludzi światłych, którzy wam dopomagają, i pokładam nadzieję w wytrwałości, której dałyście już dowody i która stanowi rękojmię, że nie stracicie odwagi i bronić będziecie wszelkiemi środkami słuszności waszej sprawy, która w naszym wieku oświaty rokuje w niedalekim czasie niezawodne powodzenie. Raczcie przyjąć, łaskawe panie, szczery wyraz mego wysokiego poważania i mojej życzliwej sympatji. *J. St. Mill.* Avignon, 18-go grudnia 1868 r.”

* (Komisja dla rozbioru kwestji o podatku procentowym w południowo-zachodnim kraju), jak donosi gazeta *St. Pet. Wied.*, ukończyła swe czynności i sprawa ta ma wkrótce być przesłaną pod rozpoznanie rady państwa.

* (Z Kowna). *Mosk. Wied.* piszą, że między włościanami kowieńskiemi, nieposiadającemi gruntów, znowu powstała chęć do przesiedłania się. Wiadomo, że podobny ruch miał miejsce zeszłej jesieni; setki rodzin wyruszyły wtedy do Dynaburga, ale zostały wstrzymane; niektórym jednak udało się dostać do gubernji samarskiej. Ci teraz piszą stamtąd do swoich krewnych, że dostali grunta za tanie czynsze i mają się dobrze. To doniesienie, jak mówią, wywołało dążność do przesiedlania, czego dawniej nie było przykładu na Żmudzi.

* (Z Orenburga) ruska ajentura telegraficzna, pod d. 28 grudnia, donosi: Przybyła tu karawana z Buchary na stu wielbłądach, z ładunkiem bawełny i jedwabiu.

## Wypadki w Hiszpanji.

* *Madryt, 12 stycznia (31 grudnia). Imparcial* potwierdza wiadomość o wysłaniu znowu wkrótce posiłków na w. Kubę. Ten sam dziennik domaga się nadania w. Kubie, równocześnie z energicznem przytłumieniem powstania, wszelkich swobód uzyskanych przez rewolucję wrześniową. *Imparcial* dodaje, że jest to najlepszy środek do zapobieżenia odłączeniu się w. Kuby. (*Corr. Hav Bul.*).

* *Londyn, 14 (2) stycznia.* Z wyspy Kuby donoszą: Jenerał kapitan Dulce przyrzekł amnestję zupełną dla tych wszystkich powstańców, którzy poddadzą się. (*Wolffs T. B.*).

* *Moniteur universel* donosi, że dnia 8-go stycznia zrana nastąpiło w Paryżu, w pawilonie Rohan, pojednanie pomiędzy wszystkiemi członkami rodziny burbonów hiszpańskich. Izabela II, król jej małżonek, Don-Carlos i księżna Madrytu podpisali traktat przymierza, podstawą którego jest głównie projektowany związek małżeński pomiędzy księciem Asturji i bardzo jeszcze młodą córką Karola VII. W ten sposób potwierdza się podana poprzednio wiadomość o kompromisie pomiędzy pretendentem Don-Carlosem i obaloną dynastją hiszpańską, której to wiadomości zaprzeczano z rozmaitych stron. Kompromis ten wywrze bezwątpienia wielki wpływ na stosunki stronnictw w Hiszpanji.—Z Madrytu donoszą o gorliwych przygotowaniach do wyborów do kortezów ustawodawczych. Dnia 16-go stycznia listy wyborcze miały być porozlepiane na drzwiach kolegiów wyborczych, gmach zaś izby reprezentantów, w którym mogło się pomieścić dotąd tylko 360 deputowanych, jest odbudowany i rozprzestrzeniany. Tymczasem obawiają się nie bez słuszności, że rozdawanie buletynów wyborczych i same wybory dadzą znowu powód do groźnych rozruchów. „Komitet pojednania” stara się usilnie rozproszyć obawy i nieufność pomiędzy stronnictwami, lecz nie osiąga powodzenia. —Zdaje się, że w kwestji kandydatury do tronu hiszpańskiego nie nastąpiło jeszcze porozumienie pomiędzy członkami rządu tymczasowego; przynajmniej w takim duchu pojmować należy oświadczenie złożone przez p. Sagastę, ministra spraw wewnętrznych, że rząd nie zaproponuje kandydatur ani bezpośrednio ani pośrednio. Dalej jeszcze zachodzi w swych domysłach pismo legitymistyczne *Union*, które powiada: „Pomimo wszelkich wiadomości podawanych przez telegramy, niezgoda panuje w łonie triumviratu. Różnica w zdaniach pomiędzy Serrano i Topete z jednej, oraz pomiędzy tymi dwoma a Primem z drugiej strony, uwydatnia się coraz bardziej, tak dalece, że obawiać się należy zerwania pomiędzy nimi przed zgromadzeniem się jeszcze kortezów. W rzeczy samej, Serrano, Topete i Prim nie zgadzają się pomiędzy sobą co do kwestij zasadniczych. Panowie ci tracą czas na długich rozprawach nad stanowczą formą rządu i nad przyszłym kandydatem do tronu. Spór pomiędzy nimi zaostrza się z każdym dniem i musi doprowadzić do zamachu stanu. Króry z nich odniesie zwycięztwo? Prawdopodobnie żaden z nich, albowiem zamach stanu wśród terazniejszych okoliczności spowodowałby niewątpliwie upadek wszystkich trzech.”—Komiteta wyborcze w Katalonji, złożone przeważnie z republikanów, karlistów i nowo-republikanów, porozumiały się, że wśród wszelkich okoliczności i przed uchwaleniem przyszłej formy rządu, Espartero ma być proklamowany głową państwa. Manifestacja ta ma pozostawać w związku z dążnościami Cestelar'a, który znajduje się obecnie w Katalonji.—Z brzegów wschodnich Hiszpanji, mianowicie z Reus, Murcji, Tortosy i Walencji, donoszą o naruszeniu spokojności przez karlistów, których ruch wzmocniony został żywiołami socjalistowskiemi. Gubernator prowincji Reus stanął wraz z jenerałem brygady Balderich'em na czele kolumny ruchomej, dla zrekognoskowania okręgów położonych w pobliżu miasta. (*Nordd. A. Z.*).

## Austrja i Ziemie słowiańskie.

* (Opozycja). *Wiedeń, 12 stycznia.* Jednocześnie z opozycją węgierską, i może nawet nie bez porozumienia się z nią, zaczynają poruszać się także żywioły opozycyjne w prowincjach położonych z tej strony Litawy. W Brnie (Brünn) odbyła się w tych dniach u hrabiego Egberta Belcrediego narada arystokracji opozycyjnej z Czech i Morawji, na której nie uchwalono bezwątpienia nic takiego, coby mogło podobać się rządowi. Lecz ten ostatni ze swej strony nie zdaje się obawiać walki, gdyż zabronił znowu debitu pocztowego w Pradze dla wychodzącego w Peszcie pisma czeskiego *Obrana*, będącego organem opozycji. Rządowi przypisują także zamiar podzielenia Galicji pod względem finansowo-administracyjnym na pewną liczbę większych okręgów samoistnych, bez względu na niezadowolenie, jaki środek podobny, przedsięwzięty na polu polityczno-administracyjnem, wywołać może w całej Galicji. Zachodzi pytanie, czy presja spotęgowana jest środkiem stosownym dla osiągnięcia pojednania pomiędzy żywiołami opornemi a istniejącym porządkiem. (*Nordd. A. Z.*).

## Francja.

* (Konferencja). *Paryż, 15 stycznia.* Minister pełnomocny grecki nie otrzymał jeszcze odpowiedzi na swoją depeszę, wysłaną w sobotę do rządu heleńskiego. Ze wszystkich wiadomości można przypuścić, że wiadomość ta wcale nie nadejdzie. P. Rangabe nie mógł więc być obecnym na drugiem zgromadzeniu się konferencji, które odbyło się wczoraj w ministerstwie spraw zagranicznych, i nie można naprzód sądzić, czy będzie on obecnym na następnych posiedzeniach. (*La Patr.*).

* (Sprawa konferencji). *Opinion nationale* pisze: W łonie konferencji ustanowionej dla wydania ostatecznego wyroku, wystąpiło dwóch, bardzo różnych z sobą przeciwników. Jeden z nich, mocarstwo proszące i domagające się, jest zarazem sędzią i stroną, podczas gdy drugi, Grecja, posadzony został na ławie oskarżonych. Formalność chciała, ażeby wreszcie tak było; ale sprawiedliwość wymagała innego rozporządzenia. Mocarstwa pośredniczące zrozumiały to zapewne; ale zwyczaje i prawa dyplomacji przemogły nad dobrem usposobieniem. Wiadomo, co zaszło; poseł króla Jerzego w Paryżu, szanowny pan Rangabe, zaprotestował w imieniu upokorzonej Grecji, i wycofał się tymczasowo. Ubolewamy z naszej strony nad tem postępowaniem dyplomacji. Nie potrzeba czasem nic więcej dla zniweczenia najlepszych i najchwalebniejszych zamiarów. Chodziło przedewszystkiem o odwrócenie od wschodu i Europy niebezpieczeństw wojny, której następstwa mogłyby być straszliwe, i zdaje się nam, że przed osiągnięciem tego wielkiego celu, dyplomacja powinna była wstrzymywać się usilnie od wszystkiego tego, coby mogło obrazić, oziębić lub upokorzyć jedną z stron powołanych do wytłomaczenia się przed konferencją.— *Moniteur universel* wyraża się w tej sprawie nie mniej kategorycznie i dobitnie: Nie podobna, powiada on, nie przyznać, że dyplomacja europejska, nie zgadzając się na to, ażeby Grecja zajęła na konferencji to samo stanowisko co Turcja, nie okazała wiele troskliwości o godność gabinetu ateńskiego i słuszną drażliwość narodu heleńskiego. Wielkie mocarstwa mogą ściśle usprawiedliwiać swoje postanowienie, opierając się na prawie międzynarodowem, zasadzającem się na nieobecności Grecji na kongresie 1856 r., ale nie powinny one zapominać o tem, że gdyby postanowienie ich dotknęło mocno miłość własną helenów i gdyby król Jerzy w skutek tego rozdrażnienia był zagrożony powstaniem ludowem, byłoby dla nich niezbędną koniecznością, przed którąby wielu zapewne cofnęło się, podanie zagrożonemu monarsze zbrojnej pomocy przeciwko jego poddanym. Prawda, że Francja, Anglja i Rosja, są opiekunkami małego królestwa greckiego, a tytuł ten wkłada na nie wraz z prawem, równocześnie i obowiązki. Ale dwa z tych mocarstw protegowały zarówno dość usilnie Turcję, dla otrzymania dziś od Turcji wszelkich ustępstw zgodnych z całością i bezpieczeństwem cesarstwa otomańskiego. Grecy niechcą, ażeby pod pozorem oswobodzenia ich pod Nawarynem, traktowano ich wiecznie jako małoletnich; i jeżeli interes Europy wymaga trzymania ich jeszcze przez pewien czas w tej opiece, potrzeba przynajmniej, ażeby ta opieka nie stała się bezużyteczną i dokuczliwą.” Nie można zaprzeczyć słuszności i stósowności tych uwag; w istocie bowiem, jak to widzieć można z powyższych artykułów, prasa

półurzędowa, a przynajmniej niektóre organa myślą tak samo jak *Opinion* i *Monitor;* nie potrzeba zresztą innego dowodu nad ten, z jaką troskliwością *Etendard* usiłuje objaśnić i osłabić ile możności charakter środków, przeciwko którym p. Rangabe wystąpił z reklamacją. *(Nord).*

### Włochy i Rzym.

* (Spokojność). Dzienniki włoskie donoszą, że porządek został przywrócony, że gwardje narodowe pełnią służbę ogólnego bezpieczeństwa wszędzie tam, gdzie niema wojsk, i że podatek od mlewa zaczynają wszędzie opłacać. Tymczasem *Gazzetta di Torino* donosi, że do prowincji Emilji wysyłane są ciągle posiłki, i że jenerał Cadorna ma stać na czele 18,000 ludzi. *(La Patr.)*

### Turcja i ziemie słowiańskie.

* (Położenie rzeczy na wschodzie). Dziennik *France* pisze pod datą 13-go stycznia: Wiadomości, które otrzymujemy ze wschodu, z jednej strony mieszczą w sobie zapewnienia uspokajające, z drugiej zaś strony dają niejakie powody do obaw. Nie ulega np. wątpliwości, że większa część prowincji państwa ottomańskiego cieszy się zupełną spokojnością: lecz gazeta *Osten* otrzymała z Konstantynopola wiadomość, że oddziały ochotników greckich ukazały się w kilku punktach nad granicą grecką. Posłano kilka batalionów jako posiłki dla Abdul-Kerima-paszy; dwa statki wojenne skierowane zostały do portu Volo, dla dania mu poparcia. Dziennik serbski *Widowdan*, oraz gazeta austrjacka *Wanderer*, donoszą ze swej strony o krwawych zajściach w Albanji. Dwa te dzienniki nie ukrywają wcale, że na całym wschodzie panuje wielkie wzburzenie umysłów. Bulgarja ma być także podburzaną jawnie przez komiteta rewolucyjne uorganizowane w tej prowincji, jak również w Tracji i Macedonji. Te komiteta bulgarskie mają słuchać rozkazów komitetu centralnego, mającego swe siedlisko w Bukareszcie, pod nazwą „komitetu centralnego konfederacji demokratycznej na wschodzie.” Gazeta *Osten*, która podaje te szczegóły, zapowiada nawet rychłe ogłoszenie dwóch manifestów, z których jeden wystósowany zostanie przez ten komitet do Europy, drugi zaś do sułtana. Ten ostatni dokument ma obejmować żądanie, ażeby Abdul Azis wyniósł Rumunję do stopnia królestwa, za pomocą przyłączenia do tego kraju kilku okręgów, oraz ażeby Bulgarja połączoną została z Tracją i Macedonją, Serbją z Bośnią, Hercegowiną i Czarnogórzem, oraz ażeby Grecja została zaokrągloną przez przyłączenie do niej Epiru, Tessalji i wysp Archipelagu. Wezwanie do broni ma nastąpić w razie odrzucenia tego *ultimatum*. Tenże dziennik uzupełnia te szczegóły niepomyślne wiadomością o wykryciu w Konstantynopolu sprzysiężenia na życie sułtana; na czele tego spisku ma stać jeden z ulemów, posiadający w Turcji wielką popularność. Spodziewać się należy, że te wiadomości groźne są bardzo przesadzone. Nic nie potwierdziło dotąd pogłoski o mniemanem sprzysiężeniu, o którem mówi *Osten*. Co się tyczy agitacji na wschodzie, nie jest to na nieszczęście fakt nowy; lecz mocarstwa europejskie mają zbyt wiele interesów do przestrzegania od strony Archipelagu i Konstantynopola, ażeby pozwoliły na zachcianki zuchwałe i mało usprawiedliwione, dążące do rozniecenia na wschodzie pożaru, ugaszenie którego nie byłoby łatwem.

* (Zajście z Grecją). Że Turcja ma mocne postanowienie doprowadzenia do ostatecznych konsekwencji swego raptownego wystąpienia przeciw Grecji, dowodzi tego nota okólnikowa, którą Porta wystósowała pod datą 30 go grudnia do swych reprezentantów dyplomatycznych zagranicą. W nocie tej powtórzone są znowu, w sposób jak najbardziej szorstki, zarzuty które Porta skierowała w swych poprzednich notach, zakomunikowanych wprost rządowi greckiemu z powodu jego postawy względem powstania kandjockiego. W tureckiej nocie okólnikowej powiedziano mianowicie, że Grecja dowiedła, „iż brak jej wszelkiego pojęcia o słuszności i niesłuszności, cierpliwość zaś okazywana dotąd w tym względzie przez Portę, doszła już do ostatecznych granic. Turcję powstrzymywał dotąd od bezpośredniego wystąpienia przeciw Grecji jedynie wzgląd na obecne położenie Europy, gdzie każda iskra, gdziekolwiekby ona padła, mogłaby wysadzić w powietrze minę.” Dalej powiedziano w tej nocie, że pięć punktów objętych w ultimatum tureckiem”, stanowią ostateczny kres ustępstw, na które Turcja może przystać. Gdyby zażądano od niej na konferencji większych ustępstw, w takim razie Grecja upatrywałaby w podobnem zażądaniu upoważnienie udzielone jej przez mocarstwa europejskie do dalszych czynności nieprzyjacielskich przeciw Turcji. — Okazuje się ztąd, że niedalekie jest przejście od tak rozdrażnionego tonu noty do działań faktycznych. Pisma nieprzyjaźnie usposobione dla Grecji wynurzają nadzieję, że gdyby miało przyjść pomiędzy Turcją i Grecją do walki, nad którą należałoby ubolewać w interesie pokoju powszechnego, w takim razie Grecja zostałaby wnet przygnieciona przewagą materjalną Porty. Lecz takie przypuszczenie jest bezzasadne, wiadomo bowiem, na jak wielkie trudności Porta natrafiła w walce z nieregularnie uorganizowanem i źle uzbrojonem powstaniem na wyspie Kandji. *(Nordd. A. Z.)*.

* (Kwestja rumuńska). Gdyby rzeczy miały się tak, jak twierdzą pisma austrjackie, w takim razie Rumunja byłaby już gotową do wszczęcia walki z Turcją, a pomimo to, też pisma głoszą jeszcze dotąd, że Rumunja uskutecznia w dalszym ciągu uzbrojenia w wielkich rozmiarach. Podług wiadomości podanych przez *Lloyda* peszteńskiego i powtórzonych przez *Neue freie Presse*, miano przywieść obecnie do Bukaresztu 18,000 karabinów Peabody'ego z Ameryki, 10,000 karabinów z Belgji, 8,000 karabinów gwintowanych z Tulonu i 45 dział z Gdańska. Za namową p. Bratiano, wydany jakoby został do bulgarów manifest, wzywający ich do składek na kupno broni, dla osiągnięcia wyswobodzenia się z pod jarzma tureckiego. Lecz insynuacje te pozostają w sprzeczności ze złożonemi niedawno urzędownie, ze strony tak rumuńskiej, jak również tureckiej, zapewnieniami, że stosunki pomiędzy Turcją i Rumunją są obecnie jak najlepsze. Jeżeli pi-ma austrjackie biorą ciągle mowy i czynności byłego prezesa ministrów, p. Bratiano, za podstawę do przypisywania teraźniejszemu gabinetowi rumuńskiemu zamiarów zaczepnych, to z drugiej strony, ostatnie wypadki w rumuńskiej izbie deputowanych dowodzą przeciwnie, jak wielka sprzeczność panuje pomiędzy p. Bratiano i rządem teraźniejszym. Pan Bratiano powstawał gwałtownie na rząd, zwłaszcza zaś na jego administrację finansową, i zarzucał mu, że przyczynił się do upadku kredytu papierów rumuńskich. Teraźniejszy minister skarbu odpowiedział na to bardzo słusznie, że jeżeli pod obu temi względami istnieje jeszcze złe, wina za to spada bardziej na politykę poprzedniego, niż teraźniejszego gabinetu. *(Nordd. A. Z)*.

### Grecja.

* (Usposobienie wojenne). Ostatnie depesze otrzymane z Aten zapewniają, że dzienniki greckie są obecnie bardzo gwałtowne, i że usiłują wzburzyć wszelkiemi środkami opinję publiczną, którą przeciwnie powinnyby starać się uspokoić. Większa część z pomiędzy nich nie przypisuje znaczenia konferencji, i pragnie, jak się zdaje, jej niepowodzenia. *Courrier d'Athènes*, którego dążności są znane, rozwija nawet w swoim artykule tę myśl, że wszystkie konferencje sprowadzają zwykle wojnę, i że naród powinien przygotować się do walki. *(La Patr.)*.

### Portugalja.

* (Ministerstwo). *Lizbona, 12 stycznia.* Wczoraj wszyscy dowódcy załogi udali się do dowódcy dywizji z oświadczeniem, że gotowi są popierać króla, ażeby mógł z całą swobodą przystąpić do utworzenia nowego ministerstwa. Krok ten przyjęty został bardzo dobrze przez opinję publiczną. *(Cor. H. B.)*

---

### Kraków, 13 stycznia (*).

Bank włościański.—„Wskazówki dla gospodarstwa wiejskiego”.—„Szkice historyczne”.—*Wiadomości polityczne, literackie i gospodarskie.*—Wieliczka.

W jednym z mych listów mówiłem już o otwarciu w Galicji banku włościańskiego. Na nieszczęście interesa jego idą źle. Włościanie, którzy otrzymali prawo do pożyczki przez wniesienie składki członkowskiej, żądają pieniędzy, a pieniędzy nie ma. Ztąd niezadowolnienie, nieufność, szemranie. A byłaby prawdziwa szkoda, żeby ten bank upadł. Włościanin omylony w swych rachubach, już drugi raz nie weźmie udziału w żadnem stowarzyszeniu. Tymczasem potrzebuje pomocy i to hojnej, energicznej i szybkiej, inaczej małe tutejsze własności ziemskie zupełnie się zrujnują, a produkcja rolna, widoczne z każdym rokiem zmniejszająca się, dojdzie do zera.

Wiedząc, jaką zwróciliście uwagę na dwie agronomiczne broszury, znanego naszego gospodarza p. Kostarskiego, wspomnę tu, iż w tutejszej drukarni uniwersyteckiej zaczęto odtłaczać dzieło o gospodarstwie wiejskiem p. Ignacego Soldarczyńskiego, pod tytułem: „Wskazówki dla gospodarstwa wiejskiego”, które zająć może i waszych gospodarzy wiejskich, tak obywateli, jak i włościan. Wnosząc z mowy mianej przez p. Soldarczyńskiego na ogólnem zebraniu towarzystwa rolniczego tu w Krakowie, w d. 9-ym lipca z. r., dzieło jego będzie oparte na najnowszych rezultatach ekonomicznej nauki, a według zdania osób, które miały sposobność czytać je w korekcie, nie ustąpi najlepszym dziełom zagranicznym w tym rodzaju.

Z innych bibljograficznych nowości, wspomnę o świeżo wydanych „Szkicach historycznych” Karola Szajnochy, ułożonych z jego artykułów pośmiertnych, z których zwraca na siebie uwagę traktat: „O tem jak się Ruś spolaczyła”, stanowiący krytyczny rozbiór dzieła historyka p. Kostomarowa: „Bohdan Chmielnicki”.

Tania gazeta, pod nazwą: *Wiadomości polityczne, literackie i gospodarskie*, która zaczęła tu wychodzić od Nowego Roku, stara się przedostać do średnich i niższych warstw ludności. Względem nas, galicyjskich rusinów, nowa gazeta wzięła za zadanie, walczenie za samoistny rozwój naszego języka i wszystkich żywiołów narodowości, i obiecuje obronę od polskiego ucisku, lecz nie tai, że będzie prowadziła propagandę w ciasnym ukrainofilskim kierunku i przeciwdziałać widocznie rozwiniętym sympatjom galicyjskich rusinów dla wielkorosjan. Zatem mamy o jednego przeciwnika więcej.

W skutku stanowczego oznajmienia komisji technicznej, że miasteczku Wieliczce nie grozi żadne niebezpieczeństwie z powodu zalania kopalni, niektórzy zbiegowie, którzy schronili się do Krakowa, przysposabiają się do powrotu do swych opuszczonych ognisk domowych. *Ż.*

### Lwów, 12 stycznia.

Zamówienia. — Kapłani wygnanej Polski przeciw zmartwychwstańcom.—Koncesja na kolej żelazną.— Projekt założenia nowego dziennika.

Rząd rumuński zamówił w Wiedniu znaczną ilość różnego rodzaju przyborów wojskowych, których dostawy w jak najkrótszym czasie podjęli się kupcy tamtejsi.

W dzisiejszym odcinku *Narodówki*, pojawił się nowy skandal. Redakcja jej przedrukowała ustępy z broszury kapłanów wygnanej Polski przeciw zmartwychwstańcom. Broszura ta pod napisem „Ostrzeżenie”, jest rejestrem szkalowań podanych do publiczności wiadomości, w celu obalenia w Galicji wpływu fikcyjnego oo. zmartwychwstańców. Kociół garnkowi przygania. Nie lepsi kapłani stowarzyszeni wygnanej Polski, od oo. zmartwychwstańców.

Poseł na sejm krajowy i delegat do rady państwa dr. Czajkowski, otrzymał wraz ze spółką także poselsko-delegacyjną koncesję na przeciąg jednego roku, do przedsięwzięcia technicznych robót przedwstępnych pod kolej żelazną od Krasnego na Kamionkę Strumiłową, Krystynopol i Sokal do granicy wołyńskiej. Ultrasy obawiają się, by te i tym podobne koncesje i koncesyjki, nie wywarły zbyt wielkiego wpływu na sprawę niefortunnej rezolucji galicyjskiej.

Słychać, że książę Adam Sapieha, nosi się z myślą założenia olbrzymiego w Krakowie dziennika, pod tytułem *Polska* czy *Strzała*. *H.*

### Paryż, 6 stycznia.

Konferencja.—Sprawa skandaliczna. — Obrazy Luwru. — Nowy „Dziennik urzędowy”.—Dr Gałęzowski.—Broszura.

Nie wierzą tu w powodzenie konferencji. Porównywają takową do komisji tak zwanych królewskich w Anglji i do śledztw administracyjnych francuzkich, ustanowionych w jedynym celu zyskania na czasie.

Powszechnym przedmiotem rozmów w Paryżu jest sprawa skandaliczna, w której ma być skompromitowany p. Magne syn. Chodzi o sumy dane dla uzyskania koncesji na ogłaszanie afiszów, oraz o aresztowanie nielegalne ofiary i o jej śmierci, budzącej wielkie podejrzenia. Miano znaleźć ją powieszoną w pokoju więziennym w Mazas—po odwiedzinach złożonych jej przez komisarza policyjnego, który dokonał aresztowania.

Dzienniki tutejsze prowadzą obecnie polemikę zawiązują w przedmiocie niektórych obrazów z Luwru, które pożyczone były przez podintendenta sztuk pięknych pani Troplong i które spłonęły wypadkowym sposobem. Dopominają się obecnie od *Cercle impérial* zwrotu 27-u innych obrazów, które zostały mu wypożyczone w takiż sam sposób.

Wychodzi tu nowy dziennik urzędowy *(Journal officiel de l'Empire)*, lecz powszechnie jest żałowany poprzedni takiż dziennik, gdyż druk nowego jest szkaradny. P. Wittersheim, obecny koncesjonarjusz nowego dziennika, stara się odzyskać za pomocą gorszego papieru i złej roboty, niedobór pochodzący ze zbyt wielkich ustępstw pieniężnych na korzyść administracji.

Dr. Gałęzowski pisze do wszystkich dzienników tutejszych, że rząd francuzki nie cofnął subwencji dawanej szkole w Batignolles. Lecz dla czegóż tenże doktór jeździł do Galicji, oraz w Poznańskie i do Drezna i odwoływał się tam do składek, utrzymując, że *subwencja została cofniętą.*

---

*) List ten wzięty jest z *Warsz. Dniew.*

Broszura pod tytułem: *L'Emigration polonaise et le budget français 1831—1868* („Emigracja polska i budżet francuzki"), wyszła wczoraj z druku u Dentu. Powiadają, że trzeba będzie odbić drugą edycję tej broszury. *X.*

## O społecznem i ekonomicznem znaczeniu stowarzyszeń zaliczkowych i kredytowych

(*p. J. Stat.*)

(Dalszy ciąg: *)

Powyżej wzmiankowane zasady dostatecznie wyróżniają instytucje o których mowa, od innych im podobnych, np. banków zwyczajnych rządowych lub przywatnych, kas pożyczkowych, lombardów i t. d.

Solidarność członków wkłada na stowarzyszenie obowiązek, obmyślenia dla nich *osobistych kapitałów.*

Tem ostatniem zadaniem uzupełnia ono i wprowadza w życie ideę *samopomocy.*

Na niej ugruntowani, ufni tylko we własne siły, potrzebujący kredytu budują przyszłość, albowiem przez solidarne poręczenie przychodzą tylko do kredytu i do własności. Gotowe zaliczki opędzić mogą wszystkie potrzeby spólników instytucji.

Wszelakoż, łatwość otrzymania kredytu tak z jednej strony zbawienna, mogłaby się jednak w ręku niezamożnego lub nieoględnego przemysłowca obrócić się przeciwko niemu samemu, bo co łatwo przychodzi łatwo też i znika. Wraz z kredytem muszą też obudzić się starania dłużnika o środki pokrycia.

Ta uwaga wysnuta z krewkości ludzkiej, wywołała potrzebę ustanowienia tak zwanych *rdzennych udziałów*, to jest wkładów jednorazowych lub częściowych dla skompletowania *osobistego* kapitału żelaznego, rodzaju kaucji, bez wniesienia którego żądający kredytu nie może zostać członkiem instytucji.

Przez powyższy środek wzmacnia się nie tylko osobisty, pojedynczy kredyt członka względem stowarzyszenia ale i kredyt tego ostatniego w stosunkach publiczności i wierzycieli.

Gdy jednak nie każdy przystępujący do stowarzyszenia, może wnieść swój rdzenny udział, instytucja dopuszcza rozkład takowego na miesiące, na najmniejsze kwoty, tak aby i prosty robotnik mógł podołać zaciągniętemu zobowiązaniu i przyjść z czasem do posiadania własnego kapitaliku. W tym też celu i zyski z operacji, przypadające na każdego z członków przelewają się na rzecz udziałów.

Tak, po kilku latach wytwałości, instytucja przychodzi do znakomitego kapitału obrotowego, w szczegółach będącego własnością jej członków, zabezpieczającego przecież jej trudne istnienie, jej prowadzenie i bankierską słowność.

Wytwarzanie nowego zbiorowego kapitału z małych oszczędności lub zysków, według przekonania i długiej praktyki p. Szultze-Delitsch, jest dziełem takiej działalności że ci tylko zrozumieć go mogą którzy chociaż raz zadali sobie pytanie, dla czego tak wielki szacunek i powab otaczają stowarzyszenia na samopomocy oparte? Poczucie, że własnemi drobnemi środkami, własnym wysiłkiem doszło się do zyskania dla siebie jakowegoś kredytu, do posiadania wprawdzie małego, ale ciągle wzrastającego kapitału, do udziału w zyskach znacznego interesu bankierskiego,—przecie to, musi mieć swój powab, szczególniej dla tych przemysłowców lub rzemieślników, u których dotąd gonił grosz za groszem, i którzy zmuszeni byli, mimo ciężkich warunków, przyjmować pośrednictwo drobnych przekupni lub kramarzy. Chwilowe zadowolnienie ustąpiło miejsce przeważnej myśli o przyszłości z jej trwałemi korzyściami.

Takie ofiara osobiste jak praca, wytrwyłość, oszczędność powściągliwość wydają się bardziej znośnem, gdy cel ich jest wytkniętym. Zadowolenie jakie nam sprawia, iż jesteśmy uczestnikami, silnie i trwale sprzągniętej spółki, że się na niej możemy oprzeć, że oszczędności nasze w niej znajdą dywidendę odpowiednią, że my i podobni nam, na równi możemy korzystać z instytucji nie mającej nic wspólnego z dobroczynnością lub jałmużną,—podnosi energię czynu i osobistą godność, te dwa czynniki gospodarczej i obyczajowej działalności. Raz utrwalony dobry nałóg regularnego wnoszenia postanowionych opłat, raz nagięta wola podporządkowania siebie ogólniejszemi interesami, przynosi i na innem obywatelskiem polu błogosławione owoce. Namysły oglądania się na przyszłość, korzystne zużytkowanie czasu i pracy — oto jest społeczna zasługa stowarzyszeń zaliczkowych i kredytowych opartych na samopomocy. Na potężnem rozwinięciu obyczajowej strony jednostek stoi społeczność—a nawet i sam kredyt. (*d c n*).

*) Patrz Nr. 283.

## PRZEWODNIK WARSZAWSKI

* (**Koncert**). W dniu 7 (19) b. m., to jest we wtorek, o godzinie 8 wieczorem, danym będzie w resursie kupieckiej koncert, dla członków towarzystwa z familiją i dla zaproszonych przez tychże gości, na który bilety wydawane będą w resursie w sobotę, poniedziałek i wtorek, od godziny 4 po południu do 8-ej wieczór. Program pomienionego koncertu, jest następujący: Drugie wielkie trio (op. 66 C-moll) na fortepjan, skrzypce i wiolonczelę, Mendelsohna-Bartholdy: a) Allegro energico a con fuco, b) Andante expressivo, c) Scherzo (wykonają pp. J. Wieniawski, Hornzel i Goebelt); Romans z op. „Prorok", Meyerbeera, odśpiewa panna W. D. (amatorka); a) Nocturno (op. 15 N. 2) i b) Tarantella (op. 43 As dur), Chopina; c) Walc koncertowy (op. 3), J. Wieniawskiego (wyk. Wieniawski); Sonata na fortepjan i wiolonczelę (op. 48 D-dur). Rubinsteina: a) Allegro con moto, b) Allegretto, c) Finale (wykonają pp. J. Wieniawski i Ad. Herman); Kawatyna z opery „Faust"; Gounoda (odśpiewa p. Mikulski); Rapsodja węgierska N. 2, Liszta (wyk, p. J. Wieniawski). —Fortepjan użyty do tego koncertu, pochodzi z tutejszej fabryki pp. Kralla i Seydlera.

### Warszawa, dnia 4 (16) Stycznia.

#### Kalendarz

W niedzielę, 5 (17) stycznia, — *Imienia Jezus*; św. Antoniego opata.—Słońce wsch. o godz. 8 min. 1; zach. o godz. 4 min. 21.

W poniedziałek, 6 (18) stycznia,—św. Pryski pap.—Słońce wsch. o godz. 8 min. 0; zach. o godz. 4 min. 23.

Wysokość wody na Wiśle stóp 3 cali 6

#### Widowiska

TEATR WIELKI. — *Dziś*, w sobotę, opera w 3-ch aktach, **Otello**, przez artystów włoskich; abonament zawieszony.—Osoby: Otello, Maur — p. *Carrion*; Brabanto Patrycjusz wenecki — p. *Bossi*; Desdemona, jego córka—panna *Artôt*; Emilja powiernica Desdemony—panna *Benati*; Jago przyjaciel Otella— p. *Padilla*; Doża wenecki—p. *Suszyński*; Rodrigo, jego syn—p. *Piazza*; Gondolier—***. — *Jutro*, w niedzielę, opera **Orfeusz w Piekle**.— Z powodu maskarady, zacznie się o godz. 7.

TEATR ROZMAITOŚCI.— *Dziś*, w sobotę, komedja w 4 aktach a 5-ciu odsłonach, **Drzemka pana Prospera**.—Osoby: Prosper Brona, majętny obywatel — p. *Żółkowski*; Marja jego żona—pani *Rakiewicz*; Baron de Wartgeld, były dyplomata — p. *Grzywiński*; Julja, jego żona — pani *Niewiarowska*; Alfred Darski — p. *Swieszewski*; Florestan Bławatkiewicz—p. *Szymanowski*; Rotmistrz Damazy Kosztурski — p. *Adler*; Irena Belmani, śpiewaczka — pani *Borkowska*; Pamela, jej służąca—panna *Gilska*; Rózia służąca Marji — panna *Szczebrowska*; — komedjo-opera w 1 akcie, **Indjana i Charlemagne**. —Osoby: Indjana —panna *Urbanowicz*; Charlemagne—p. *Szymanowski*. — *Jutro*, w niedzielę, komedja **Sztuka przypodobania się**.—Z powodu maskarady, zacznie się o godzinie 7 ej.— *Wczoraj*, w piątek, dawano komedje **Panna; Mężatka** i **Piękność uderzająca**, było osób 600.

W SALI GMACHU WARSZAWSKIEGO TOWARZYSTWA DOBROCZYNNOŚCI, na korzyść ubogich pod opieką tegoż Towarzystwa zostających, dany będzie **Teatr Amatorski**, — *Pojutrze*, w poniedziałek. dnia 6 (18) bież. mies.; — nowa i nieznana komedja w 1-ym akcie, z francuzkiego tłomaczona, **Na ulicy**, — nowa i nieznana komedja w 1-ym akcie, oryginalne napisana p. Zofję Mellerową: **Niebezpieczne lekarstwo**, — komedja w 1 akcie, z francuzkiego tłomaczona, **Państwo Staruszkiewiczowie**, —**Za wasz grosz**, obraz z żywych osób przedstawiającey czynności towarzystwa dobroczynności, podług pomysłu dyrektora Jasińskiego, układu p. Al. Lesser.—Zacznie się o godzinie 7 wieczorem.

W SALACH REDUTOWYCH. — *Jutro*, w niedzielę, trzecia **Maskarada**, w czasie której dane będą: w teatrze wielkim: balet **Na kwaterze**,— w teatrze rozmaitości: krotochwila **Kapelusz zegarmistrza**.

W SALI RESURSY OBYWATELSKIEJ. — *Jutro*, w niedzielę, **Koncert orkiestry** pod dyrekcją pp. Lewandowskiego i Kuhnego.— Program: Marsz-potpourri, Bacha; Feé märchen-walc, Straussa; Śpiew na puzonie, (wykona p. Kizing), Gumberta; Brunetka-polka (nowa), Makomaskiego; Uwertura z op. „Gustaw, bal maskowy", Aubera; Śpiew do kołyski na kwartet smyczkowy, Vogta; Potpourri z op. „Precjoza" Webera, Kuhnego; Sygnał-galop (1-y raz), Liedera; Szampan-mazur, Lewandowskiego; Romans z op. „Błyskawica" solo na waltorni, Halevego; Uwertura z opery „Stradella", Flotowa; Marsz, Heinsdorfa.— Początek o godzinie 4-ej. — Cena wejścia kop. 20.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim).— *Codziennie*, od godziny 10 z rana do wieczora.—Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW I STAROŻYTNOŚCI p. Sulatyckiego (na Podwalu w domu Dzymańskich). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

TEATR PRZY ULICY HRABIEGO BERGA — *Dziś*, w sobotę, **Wielkie przedstawienie trupy Japończyków**.—Początek o godzinie 7-ej.—Cena miejsc o połowę zniżona.— *Jutro*, w niedzielę, *dwa nieodwołalnie* **ostatnie Przedstawienia**.— Początek 1-go o godz. 4-ej, a 2-go o godzinie 7.—Dzieci na pierwsze przedstawienie płacą połowę ceny na wszystkie miejsca.

ORFEUM (przy ulicy Miodowej w domu Lessera).— *Dziś i codziennie*, **sztuki magiczne i obrazy optyczno-fizyczne** p. *Lessera*.—Co trzeci dzień nowy program.— Początek o godzinie 7 ½ wieczorem.

PRADO (zakład gastronomiczno - spacerowy za rogatkami Wolskiemi, dawniej Ohma). — *Codziennie* jest otwarty.

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone*, w dniu 3 (15) b. m., pod adresem, a mianowicie: z używanemi markami: Frydenson w Białymstoku, Dąmbski w Woli Flaszczynej, Mitkiewicz w Białymstoku, Rosenthal w Lublinie, Korowajew w Małmyżu, Michalska w Łodzi, Kelles-Kraus w Mitawie, Lidzborski w Mławie, Popławski w Grabonowie, Aldszum w Tomaszowie, Hankie w Galewie, Genszurn bez oznaczenia miejsca, Bromirska w Pawłowicach, Kancelarja gubernatora w Kielcach; — listów miejskich sztuk 5, wyjętych ze skrzynek pocztowych, jako na koszt, doręczone nie będą, — oraz 12 sztuk listów na koszt, dla wyekspedjowania wewnątrz kraju, jako z nienaklejonemi markami, wyprawione nie będą, i znajdują się w kancelarji poczt tamtu do odebrania.

* W dniu 3 (15) bież. mies. i roku, **urodziło się**: *chrześcjan*: płci męzkiej 11, płci żeńskiej 9; *starozakonnych*: płci męzkiej 6, płci żeńskiej 6; razem 32;— **zawarło śluby małżeńskie**: par: *chrześcjan*: 4; *starozakonnych*: —;—**umarło**: *chrześcjan*: płci męzkiej 17, płci żeńskiej 9; *starozakonnych*: płci męzkiej 2, płci żeńskiej 2; razem 30.

KURSA TELEGRAFICZNE.

AJENTURY RUDOLFA OKRĘT

*Petersburg dnia 3 (15) Stycznia 1869 r.*

| | za r. sr. |
|---|---|
| Weksle na Londyn 3 mies | 3. 25/32 13/16 |
| „ Hamburg „ | 29 9/16 |
| „ Amszterdam „ | 164 |
| „ Paryż | 344 |
| „ Berlin 15 dni za 100 Rs | — |
| 5-ta Pożyczka Stieglitza | — |
| 6- „ „ | — |
| 7-ma „ Rothschilda | — |
| 1-za „ Premjowa z r. 1864 | 137 ½ |
| 2-ga „ „ z r. 1866 | 29 |
| 5% Bilety Bankowe | 88 |
| Akcje w-go Tow. dróg żelaz. za 125 Rs | 120 ¼ |
| Obligacje „ „ „ „ | 83 ½ |
| Akcje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej | 94 |
| 6% Metaliki | — |
| 4% „ Kupon z Lutego | — |
| „ „ z Sierpnia | |
| Imperjały | 6 (2 |
| Dyskonto | 6% |

KURSA TELEGRAFICZNE

AJENTURY RUDOLFA OKRĘT

*z Berlina, d. 3 (15) Stycznia 1869 roku.*

| Z BERLINA | żądają | płacą |
|---|---|---|
| Bilety Bankn Rosyjskiego | | 82 7/8 |
| Weksle na Warszawę | | 82 3/4 |
| „ Peterburg 3 tygodn. | | 92 |
| „ „ 3 miesięczny | | 91 3/4 |
| „ Londyn 3 | | — |
| „ Paryż 2 | | — |
| „ Hamburg 2 „ | | — |
| „ Wiedeń 2 „ | | 8. 3/4 |
| Listy Zastawne 4% | | 65 |
| Listy Likwidacyjne | | 56 ¼ |
| Obligacje Skarbowe 4% | | 6. 3/8 |
| Koleje Rosyjskie | | 82 ¼ |
| Akcje Drogi Żel. Terespolskej | | — |
| Obligacje Drogi Żelaznej Terespolskiej | | 7. 3/4 |
| Akcje drogi Warszawsko-Wiedeńskiej | | 17 ½ |
| Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej | | — |
| Nowa pożyczka premjowa 1-em | | 11 ½ |
| „ „ 2-em | | 11b ¼ |
| Żyto na targu | | 53 |
| dto „ dostawę | | 52 7/8 |
| **Z WIEDNIA.** | | |
| Weksle na Londyn | | 120 20 |
| „ Hamburg | | 83 40 |
| „ Paryż | | 47 70 |
| Pożyczka Narodowa | | 65 |
| 5% Metaliki | | 60 20 |
| Akcje Banku Kredytowego | | 250 50 |
| **Z PARYZA.** | | |
| Renta 3% | | 70 40 |
| Renta Włoska | | 54 40 |
| Akcje Kredytu Ruchomego | | 280 |
| **Z LONDYNU** | | |
| 3% Papiery (Consols) | | 92 3/4 |

# OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

## UWIADOMIENIA.

N. D. 203. *Судъ Исправительной Полиции въ Кальваріи.*

Объявляетъ, что законосильномъ приговоромъ здѣшнято Суда отъ 25 Августа (6 Сентября) 1867 г. и 9 (21) Октября сего года Шмойло Шмуклерскій и Хая Мера Шмуклерская, изъ гор. Маріямполя за недозволенное и неправильное врачеваніе на основаніи 576 ст. Ул. о Нак. Уг. и Исп. подвергнуты денежному взысканію по десяти р с. и отданію подъ вадзоръ полиціи.

Г. Кальварія, 28 Нояб. (10 Дек.) 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Колежскій Асесоръ, де Іоне,

* * *

Zawiadamia, że prawomocnym wyrokiem Sądu tutejszego z dnia 25 Sierpnia (6 Września) 1867 r. i 9 (21) Października t. r. Szmujło Szmuklerski i Chaja Mera Szmuklerska, z miasta Marjampola, za niedozwolone i błędne leczenie, na mocy art. 573 K. K. G. i P. zostali skazani na karę pieniężną po rsr. 10 i oddani pod dozór policji.

Kalwarja d. 28 Listop. (10 Grud.) 1868 r.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegjalny, de Johne.

N. D. 279. *Komisarz Masy Upadłości Bernarda Drewes.*

Stosownie do art. 40 i następnych Kodeksu Handlowego, wzywa wszystkich wierzycieli pomienionej Masy Upadłości, ażeby się w dniu 23 Stycznia (4 Lutego) 1869 r. o godzinie trzeciej po południu w Kancelarji Trybunału Cywilnego w Suwałkach osobiście, lub przez umocowanych pełnomocników stawili, a to celem podania potrójnej listy kandydatów na Syndyków tymczasowych masy upadłości Bernarda Drewes.

Suwałki d. 27 Grudnia (8 Stycznia) 1868/9 r.
Złotkowski.

N. D. *298. Sędzia Komisarz Masy Upadłości Moritza v. Mośka Goldsztern.*

W zastosowaniu się do art. 476 K. H. wzywa wierzycieli masy Goldszterna, aby się w d. 6 (18) Stycznia r. b. o godzinie 5 z południa osobiście, lub przez pełnomocników, stawili w miejscu posiedzeń Trybunału Handlowego w Warszawie pod Nr. 549, celem wybrania Syndyków teiże masy.

Warszawa d. 3 (15) Stycznia 1869 r.
Henryk Toeplitz.

## OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

N. D. 290 *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej.*

Z powodu nastąpionej śmierci Anny z Jabłońskich 1-o ślubu Wiland, 2-o Mieszkowskiej, jako:

1. współwłaścicielki dóbr Gole w Okręgu Błońskim położonych, a raczej współwłaścicielki folwarku Łysa-góra, inaczej Basin zwanego, w obrębie dóbr Gole istniejącego.
2. Współwierzycielki sum: rsr. 3,076 kop. 27, rsr. 2,391 kop. 68¾ i rsr. 5,000 na tychże dobrach Gole w dziale IV pod Nr. 35*a*, 35*b*. i 42 zabezpieczonych.
3. Współwierzycielki sumy rsr. 3,000 na nieruchomościach Warszawskich Nr. 525 i 295 pod respective pozycjami 11 i 4 zabezpieczonej.
4. Współwłaścicielki sumy rsr. 1,200 na dobrach Tworki i Bąki w Okręgu Warszawskim położonych, w dziale IV pod Nr. 20 lokowanej.

Toczy się postępowanie spadkowe i termin do regulacji tego spadku w Kancelarji Hypotecznej w Warszawie wyznaczony został na dzień 18 (30) Kwietnia 1869 r., w którym to terminie strony interesowane pod skutkami prawa stawić się winny.

S. Zawadzki.

N. D. 293. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Lublinie.*

Po śmierci: 1. Kajetana Morozewicza, wierzyciela sum: rsr. 3,382 kop. 78 pod Nr. 45 i rsr. 1,241 kop. 77½ pod Nr. 49 w dziale IV wykazu dóbr Jakubowice Konińskie w Powiecie Lubartowskim Gubernji Lubelskiej położonych, ubezpieczonych. 2. Tekli Blesch właścicielce nieruchomości w Lublinie Nrem hyp. 33 oznaczonej. 3. Henryku Brejningu, wierzycielu sum: rubli 1,601 kop. 25 i rubli 200 w dziale IV pod Nr. 11 wykazu nieruchomości w Lublinie, numerem hypotecznym 152 oznaczonej, ubezpieczonych. 4. Samsonie Szeinfeld, wierzycielu sumy rsr. 135 i sumy rsr. 502 kop. 10, w dziale IV pod Nr. 12 i 16 wykazu dóbr Podlodów części C. D. w Powiecie Tomaszowskim Gubernji Lubelskiej, sposobem ostrzeżenia wpisanych. 5. Lai Icie Zonenszein, wierzycielce sumy rsr. 22 kop. 50, z większej sumy rsr. 90, w dziale IV wykazu pod Nr. 7, nieruchomości w Lublinie N-rem hypotecznym 450 oznaczonej, ubezpieczonej, otworzyły się spadki, do uregulowania których, termin na dzień 12 (24) Lipca 1869 r. w Kancelarji Podpisanego Rejenta wyznaczonym zostaje.

Lublin d. 31 Grudnia (12 Stycznia) 1868/9 r.
Leon Ciświcki.

## OWBIESZCZENIA HYPOTECZNE

N. D. 185. *Опатовскій Мировый Судъ.*

Вслѣдствіе требованія устройства новой ипотемукомольной мельницы и именованной Ерже расположенной въ раіонѣ города Опатова, и состоящей изъ строеніи, шлюзы, плотины, пруда, земельныхъ участковъ и съ угодіями; прежде принадлежащей Антону Ясиньскому владѣльцу имѣнія Опатовъ, а нынѣ поступившей въ собственность Екатерины Томчинской, Маріанны Петроковской и Агнѣшки Биль.

Симъ извѣщаетъ заинтересованныхъ лицъ: что требуемое устройство новой ипотеки воспослѣдуетъ 1 (13) Апрѣля 1869 года въ ипотечной канцеляріи Мироваго Суда.

Потому приглашаетъ всѣхъ интересентовъ явиться въ означенное число въ оную канцелярію для заявленія своихъ правъ на сказанную недвижимость, и подтвержденія оныхъ надлежащими документами.

Такъ какъ въ случаѣ неявки они подвергнуты будутъ послѣдствіямъ 154 и 160 ст. Ипотечнаго Устава 1818 г.

Рѣшеніе Суда какое воспослѣдуетъ по новому устройству сей ипотеки объявлено будетъ въ присутствіи Суда 1 (13) Апр. 1869 г. и съ того времени будетъ считатся срокъ назначенный для подачи жалобы на сіе рѣшеніе въ высшій Судъ.

Г. Опатовъ, 27 Дек. (8 Январ.) 1868/9 г.
Подсудокъ, Милевскій.

* * *

Z powodu żądania pierwiastkowej regulacji hypoteki młyna wodnego zwanego Jerze, w obrębie miasta Opatowa położonego, ze wszelkiemi budowlami, śluzą, groblami, stawem, gruntami i przynależytościami.

Nieruchomość powyż opisana należała do Antoniego Jasińskiego Dziedzica dóbr Opatowa obecnie zaś przeszła na własność Katarzyny Tomczyńskiej, Marjanny Petrokowskiej i Agnieszki Bill.

Zawiadamia osoby interesowane, że takowa regulacja nastąpi w Sądzie tutejszym dnia 1 (13) Kwietnia 1869 r.

Wzywa ich przeto, aby w tym terminie osobiście lub przez pełnomocników, urzędownie i szczególnie umocowanych zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokółu regulacji podali i w dokumenta prawa ich udowadniające zaopatrzyli się.

Ostrzega ich zarazem, że niezgłaszający się w terminie powyższym podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawa o hyp. z roku 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanej, w terminie do regulacji nie stawił się, tenże na żądanie któregokolwiek z interesantów na karę od rsr. 1 kop. 50, do rsr. 7 kop. 50 skazanym zostanie i podług Art. 150 p. h. utraci zupełne dobrodziejstwo prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji jaka wskutek aktu regulacji do tej nieruchomości nastąpi odbędzie się dnia 1 (13) Kwietnia 1869 r. na posiedzeniu Sądu tutejszego i od tego czasu termin do odwołania się od niej upływać zacznie.

Interesenci przeto bez dalszego ich wezwania w tym dniu obecni być winni.

Opatów d. 27 Grudnia (8 Stycznia) 1868/9 r
Podsędek, Milewski.

## LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 240. *Dyrekcya Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Kielcach.*

Do Zofji Hr. Załuskiej, właścicielki dóbr ziemskich Grabeckiego Klucza, z pobytu niewiadomej i w hypotece zamieszkania prawnego obranego nie mającej.

Na zasadzie art. 7 Postanowienia b. Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 roku i rozporządzenia Dyrekcji Głównej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego z dnia 9 (21) Kwietnia 1868 roku Nr. 9,600, uwiadamia wszystkich interesowanych, iż dobra ziemskie Grabecki Klucz, z folwarkami Grabki Wielkie i Grabki Małe, Jarząbki, Dobrów, Wólka Pozdżeń, Wiktorów, Głóchów i Wola Zofiowska, po uposażeniu włościan pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, położone w Okręgu Szydłowskim, Gubernji Kieleckiej, jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, sumę rub. sr. 4,200, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Sprzedaż odbywać się będzie w obec delegowanego Radcy Dyrekcji Szczegółowej w d. 8 (20) Maja 1869 roku, poczynając od godziny 10-ej z rana przed Mieszkowskim Wojciechem, Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej w w mieście Kielcach, lub jego prawnym zastępcą, w domu hypotecznym przy ulicy Konstantego.

Vadjum do licytacji oznaczone jest w sumie rsr. 9,000, w gotowiźnie lub w listach zastawnych z właściwemi kuponami.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 90,375.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej Kieleckiej.

*Ostrzeżenie.* W razie niedojścia do skutku powyższej przedaży dla braku licytantów druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku odbytą będzie bez dalszych nowych doręczeń w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi. (Art. 25 Postanowienia b. Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 roku.

Kielce dnia 18 (30) Grudnia 1868 roku.
Prezes, Rożycki.
Pisarz, Janczewski.

N. D. 241. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Kielcach.*

Do Zofji Hr. Załuskiej, właścicielki dóbr ziemskich Januszowskiego Klucza, z pobytu niewiadomej i w hypotece zamieszkania prawnego obranego nie mającej.

Na zasadzie art. 7-go postanowienia b. Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 roku i rozporządzenia Dyrekcji Głównej Towarz. Kredyt. Ziem. z dnia 9 (21) Kwietnia 1868 roku Nr. 9,602, uwiadamia wszystkich interesowanych, iż dobra ziemskie Januszowski Klucz z wsiami i folwarkami Januszowice, Raczyn, Janowice, Skadla, Maciejowice, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Szydłowskim, Gubernji Kieleckiej, jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych sumę rub. sr. 2,500, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Sprzedaż odbywać się będzie w obec delegowanego Radcy Dyrekcji Szczegółowej w dniu 8 (20) Maja 1869 roku, poczynając od godziny 10-ej z rana, przed Mieszkowskim Wojciechem, Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej w mieście Kielcach, lub jego prawnym zastępcą, w domu hypotecznem przy ulicy Konstantego.

Vadium do licytacji oznaczone jest w sumie rsr. 6,000, w gotowiźnie lub listach zastawnych z właściwemi kuponami.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 53,475.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej Kieleckiej.

*Ostrzeżenie.* W razie nie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży, dla braku licytantów druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku, odbytą będzie bez dalszych nowych doręczeń, w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi, (art. 25 postanowienia b. Rady Administracyjnej z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 roku.

Kielce dnia 18 (30) Grudnia 1868 roku.
Prezes, Rożycki.
Pisarz, Janczewski.

N. D. 242. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Kielcach.*

Do sukcesorów niegdy Kazimierza Makólskiego wierzyciela hypotecznego dóbr ziemskich Postaszowic z imion nazwisk i pobytu niewiadowych i w hypotece zamieszkania prawnego obranego nie mających.

Na zasadzie art. 7 Postanowienia Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i rozporządzenia Dyrekcji Głównej Tow. Kred. Ziem. z dnia 9 (21) Kwietnia 1868 r. Nr. 9619 uwiadamia wszystkich interesowanych, iż dobra ziemskie Postoszowice i Gorzków po uposażeniu włościan pozostałe z przyległościami i przynależytościami położone w Okręgu Lelowskim Gubernji Kieleckiej, jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych sumę rsr. 400 wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Przedaż odbywać się będzie w obec delegowanego Radcy Dyrekcji Szczegółowej w dniu 10 (22) Maja 1869 r. poczynając od godziny 10 z rana przed Szczepanowskim Adamem Regentem Kancelarji Ziemiańskiej w mieście Kielcach, lub jego prawnym zastępcą w domu hypotecznym przy ulicy Konstantego.

Vadium do licytacji oznaczone jest w sumie rs. 900 w gotowiźnie lub w Listach Zastawnych z właściwemi kuponami.

Licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 8,050.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwej księdze wieczystej i w biórze Dyrekcji Szczegółowej Kieleckiej.

*Ostrzeżenie.* W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów druga i ostatnia sprzedaż od zniżonego szacunku odbytą będzie bez dalszych nowych doręczeń, w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi. (Art. 25 Postanowienia b. Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.

Kielce d. 18 (30) Grudnia 1868 r.
Prezes, Rożycki.
Pisarza, Janczewski.

N. D. 243. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Kielcach.*

Do Jana-Józefa Koszutskiego, wierzyciela hypotecznego dóbr ziemskich Przycznio wa, z pobytu niewiadomego, i w hypotece zamieszkania prawnego obranego nie mającego.

Na zasadzie art. 7 postanowienia b. Rady Administracyjnej Król. Pols. z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i rozporządzenia Dyrekcji Głównej Tow. Kred. Ziem. z d. 14 (26) Maja 1868 r. N. 8049, uwiadamia wszystkich interesowanych, iż dobra ziemskie Przycznió w i Broneczyce po upcsażeniu włościan pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, położone w Okręgu Szkalbmierskim, Gubernji Kieleckiej, jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych w sumie rub. sr. 524, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Sprzedaż odbywać się będzie w obec delegowanego Radcy Dyrekcji Szczegółowej w d. 10 (22) Maja 1869 r. poczynając od godziny 10 z rana, przed Mieszkowskim Wojciechem Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej w mieście Kielcach, lub jego prawnym zastępcą, w domu hypotecznym przy ulicy Konstantego.

Vadium do licytacji oznaczone jest w sumie rs. 1,500 w gotowiźnie lub Listach Zastawnych z właściwemi kuponami.

Licytacja rozpocznie się od sumy rubli sr. 12,600

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwej księdze wieczystej i w biórze Dyrekcji Szczegółowej Kieleckiej.

*Ostrzeżenie.* Wrazie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów, druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku, odbytą będzie bez dalszych nowych doręczeń w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi. (Artykuł 25 Postanowienia b. Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 roku.)

Kielce d. 18 (30) Grudnia 1868 r.
Prezes Rożycki.
Pisarz, Janczewski.

*N. D. 244. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Kielcach.*

Do Sukcesorów niegdy Ferdynanda Iżyckiego, wierzyciela hypotecznego dóbr ziemskich Włosnowic, jako to: Marji-Florentyny, Felicji-Emilji-Aleksandry, Apoloniusza-Ferdynanda, i Kazimiery-Heleny rodzeństwa Iżyckich, oraz ich matki i głównej opiekunki Emmy Iżyckiej wdowy. z pobytu niewiadomych i w hypotece zamieszkania prawnego obranego nie mających.

Na zasadzie art. 7 Postanowienia b. Rady Administracyjnej Król. Pols. z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i rozporządzenia Dyrekcji Głównej Tow. Kr. Ziem. z d. 9 (21) Kwietnia 1868 r. Nr. 9,670 uwiadamia wszystkich interesowanych, iż dobra ziemskie Włosnowice, Solec i Janów po uposażeniu włościan pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, położone w Okręgu Stopnickim, Gubernji Kieleckiej, jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, sumę rsr. 1,600, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Sprzedaż odbywać się będzie w obec delegowanego Radcy Dyrekcji Szczegółowej w d. 17 (29) Maja 1869 r., poczynając od godziny 10-ej z rana przed Mieszkowskim Wojciechem Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej w mieście Kielcach, lub jego prawnym zastępcą, w domu hypotecznym przy ulicy Konstantego.

Vadium do licytacji oznaczone jest w sumie rsr. 3,600 w gotowiźnie lub listach zastawnych z właściwemi kuponami.

Licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 27,040

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej Kieleckiej.

*Ostrzeżenie.* W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku odbytą będzie bez dalszych nowych doręczeń w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden

ogłosi. (Artykuł 25 Postanowienia b. Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 roku).

Kielce d. 18 (30) Grudnia 1868 r.

Prezes, Rożycki.

Pisarz, Janczewski.

---

N. D. 278. *Rada Szczegółowa Opiekuńcza Szpitala S-go Ducha w Warszawie.*

Gdy ogłoszona na dzień 24 Grudnia (5 Stycznia) 1868/9 r. licytacja na sprzedaż tysiąca sztuk starodrzewów w lasach do szpitala S-go Ducha należących, przez które przechodzi kolej żelazna Terespolska, pomimo obniżenia pierwotnego szacunku do połowy nie przyszła do skutku. Rada Opiekuńcza oznaczyła drugi termin do odbycia takowej na dzień 4 (16) Lutego 1869 roku, o godzinie 5 po południu, o czem zawiadamiając interesowaną publiczność, nadmienia że o warunkach tej sprzedaży w kancelarji Szpitala Ś-go Ducha przy ulicy Elektoralnej przekonać się można.

Warszawa d. 3 (15) Stycznia 1869 r.

Prezydujący,
Rzeczywisty Radca Stanu, Wieczorkowski.
Nadzorca Szpitala, Michalski.

## DONIESIENIA PRYWATNE.

N. D. 252.

# Od Wydawcy
# DZIEŁ HISTORYCZNYCH,

jako to:

1. **Historja Francji**, T. Dziekońskiego, 2 tomy z wielu drzeworytami rs. 6.
2. **Historja Hiszpanji**, T. Dziekońskiego, 2 tomy z rycinami . rs. 6.
3. **Dawna Polska**, Adrjana Krzyżanowskiego, przejrzana i życiorysem Autora powiększona, przez H. Skimborowicza, 2 tomy z portretem autora . . . . . . . . rs. 6.
4. **Pamiątki Historyczne** znakomitych rodzin i osób dawnej Polski, Tomasza Święcickiego, przypisami uzupełnił i wydał Juljan Bartoszewicz, 2 tomy . . . . . . . rs. 6.
5. **Obraz świata** pod względem geografji, statystyki i historji wszystkich krajów, przez Leśniewskiego, b. Profesora, 2 tomy, z mapami, herbami wszystkich państw i rycinami, drugie wydanie powiększone. . . . . . . . . . rs. 7 k. 50.

Cena powyższych pięciu dzieł wynosząca dotąd rs. 31 kop. 50, **zniża się na rs. 14;** pojedyńcze zaś dzieła sprzedają się za **połowę** dawnej wartości katalogowej.

Dobór tych zasobów dziejowych, mogących zdobić każdą bibljotekę krajową oraz użyteczności ich dla młodego nawet pokolenia, jako pracy mężów zasłużonych w piśmiennictwie poskiem, każą mieć nadzieję wydawcy, że każdy z ludzi światłych pośpieszy, aby dziesięciu tomami, za tak nizką cenę, zbogacić swe zbiory domowe.

**S. H. Merzbach.**

---

N. D. 239.

## Kursy Publiczne Języka Ruskiego.

Za pozwoleniem Zwierzchności, Radca Dworu Pan v. Bulmerincq, Nauczyciel Języka i Literatury Ruskiej w Szkole Głównej Niemieckiej, zamierza w mieszkaniu swojem **otworzyć Kursy publiczne języka ruskiego,** od dnia 3 (15) Stycznia 1869 r.

Praktyczne ćwiczenia w językuruskim będą dwojakiego rodziaju: 1-mo we Wtorki i Piątki, od godziny 6 do 7½ wieczorem dla początkujących; 2-do we Śody i Soboty, w tychże godzinach dla takich, którzy wprawdzie już obeznani z językiem ruskim, ale w wymawianiu i doborze wyrazów nie mają jeszcze dostatecznej wprawy; przytem będą objaśnienia reguł gramatycznych i czytania lżejszych autorów.

Kurs składa się z 20-tu lekcji, a wynagrodzenie za niego wynosi rsr. 10.

Bliższą wiadomość udzieli Pan von Bulmerincq w miesdkaniu swojem, **ulica Widok Nr. 17** (nowy), codziennie od godziny 3-ej do 6-ej po południu. 2 19050

---

N. D. 328.

## CENNIK NASION,

**Georgin i t. d.** na rok 1869 wydrukowanym został, i na żądanie Szanownym Amatorom ogrodnictwa natychmiast bezpłatnie wysyłanym i wydawanym będzie.

2—19107 **BRACIA HOSER.**

---

N. D. 294.

# DRUGIE RUSKIE TOWARZYSTWO UBEZPIECZENIA
# OD OGNIA,

**założone w 1835 roku**

## z kapitałem zakładowym całkowicie wniesłonym

## Rs. 1,500,000

### oprócz Rezerwy Składek i Kapitału Rezerwowego.

Podaje do publicznej wiadomości, że z dniem dzisiejszym rozpoczęło swe działania w Gubernjach Królestwa Polskiego, i że zamianowało **Generalnemi Agentami swemi Panów Kronenberg, Nelkenbaum et Comp. w Warszawie, którzy** są upełnomocnieni do przyjmowania wszelkiego rodzaju **ubezpieczenia ruchomości od ognia, bez żadnego ograniczenia ze strony Rządowej Instytucji ubezpieczeń, a to stosownie do postanowienia Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiem** z dnia 6 (18) Września 1868 roku.

**St. Petersburg, 19 Grudnia 1868 (1 Stycznia 1869) r.**

Powołując się na powyższe ogłoszenie, zawiadamiamy, że przyjmujemy ubezpieczenia od ognia wszelkiego rodzaju ruchomości, w kantorze naszym **przy ulicy Niecałej pod Nr. 614h. w zwykłych godzinach kantorowych.**

1—64 **Kronenberg, Nelkenbaum et Comp.**

---

N. D. 115.

# RUSKIE
# TOWARZYSTWO UBEZPIECZEŃ OD OGNIA
## W PETERSBURGU,
## z Kapitałem Zakładowym Rsr. 2,500,000.

**Przyjmuje ubezpieczenia wszelkiego rodzaju** ruchomości domowych, towarów, ruchomości i zapasów fabrycznych i gospodarskich, przeciw stratom od ognia, pod **bardzo korzystnemi warunkami.**

Regulowanie strat i wypłata należności odbywa się **na zasadach sprawiedliwych,** z wszelką możliwą szybkością.

Dla ubezpieczenia się w Towarzystwie Ruskiem, pozwolenie Rządowej Instytucji asekuracyjnej, stosownie do postanowienia Komitetu Urządzającego z dnia 6 (18) Września r. b. nie jest więcej wymagane.

Generalny Agent,
**MIKOŁAJ ROTWAND.**

**Bióro przy ulicy Elektoralnej w domu W. Feldhusen pod Nr. 4, (dawniej 745/6 obok gmachu Bankowego.** 5—16601

---

N. D. 116.

**KORZYSTNE UBEZPIECZENIA**

od Ognia — sum posagowych

Rent dożywotnych, oraz — Kapitałów pośmiertnych

z kombinacjami w kraju, naszym dotychczas nieznanemi,

**w Cesarsko-Królewskiem uprzywilejowanem**

## TRJESTEŃSKO-WENECKIEM TOWARZYSTWIE UBEZPIECZEŃ

# „ASSICURAZIONI GENERALI”

założone w roku 1831, zostającem pod kontrolą właściwych Rządów, **ze wszystkich podobnych zakładów najwięcej rozpowszechnionem na kontynencie Europejskim.**

Fundusz gwarancyjny Towarzystwa w większej części na nieruchomościach ulokowany wynosi podług bilansu w Listopadzie 1868 r. ogłoszonego, blizko

## 28 Miljonów Guldenów Aujstrjacką Monetą,

| a mianowicie: | |
|---|---|
| Kapitału zakładowego | **4,200,000** |
| Kapitału rezerwowego | **1,284,000** |
| Funduszu rezerwowego na pokrycie bieżących ubezpieczeń. | **13,794,020** |
| Rocznego dochodu ze składek i procentów | **8,528,159** |
| Kapitał w roku 1867 ubezpieczony od ognia, gradu i transportu wynosi. | **764,370,332.** |

Suma przez **Towarzystwo po koniec 1867 r. wypłacona** tytułem wynagrodzeń wynosi, stosownie do corocznie ogłaszanych wykazów szczegółowych, przeszło **guld. aust. monetą 67,756,411. 47.**

## Obniżenie składek przy ubezpieczeniach kapitałów pośmiertnych wynosi w roku bieżącym 78¼%.

Przy assekuracji **od ognia,** może każdy żądający ubezpieczenia prawem dozwolonego, dający rękojmię porządku i oględności **na wyjątkowo korzystne warunki** z wszelką pewnością liczyć

Na wypadek strat, **Towarzystwo** zachowuje wzorowe postępowanie, tak w obliczeniu należytości, jako też spiesznem jej płaceniu; nie było zatem w Królestwie wypadku, **ażeby ktokolwiek z poszkodowanych narażonym został na sądowe, a nawet polubowne spory.**

Ustawy obowiązujące **zaspokajają zupełnie interes ubezpieczonych,** albowiem według zasadniczych podstaw tego Towarzystwa, niema ewentualności, któraby przyprowadzić mogła do materjalnej niemożności uiszczenia się z obowiązań.

Bliższe informacje udziela akredytowany Reprezentant Towarzystwa, Oberinspektor,

**JULJUSZ K. OSTROWSKI.**

Bióro Centralne dla Królestwa Polskiego, przeniesione zostało z ulicy Mazowieckiej **na Senatorską, pod Nr. 471** c., plac obok Resursy Kupieckiej.

**Warszawa, w Grudniu 1868 r.** 4—18825

---

D. N. 116.

# DOM HANDLOWY
**pod firmą**
# Wasili Perłow i Synowie
## Z MOSKWY.

Mają zaszczyt zawiadomić Szanowną tutejszą Publiczność, iż w tym miesiącu otwierają tu w Warszawie przy ulicy **Nowy Swiat pod Nr. 1259**a. (31 nowy) w domu W-go Salberga

## GŁÓWNY SKŁAD HERBATY.

Zajmujący się specjalnie handlem Herbaty przeszło lat 75 i mając direckt stosunki z najpierwszemi domami handlowymi w Chinach, mamy możność sprzedawać **prawdziwej dobroci Herbatę po najtańszych cenach.**

W całej Rosji pod tym względem firma nasza zasłużyła sobie pełne zaufanie Publiczności, to przekonywają liczne nasze Magazyny do obecnej chwili egzystujące.

12 Magazynów w Moskwie.
3 „ w Petersburgu.
1 „ w Krakowie.
1 „ w Rydze.
1 „ w Tule.

Oprócz tych składów i drobniejszego handlu w 235 miastach, prz ez 814 kupców zajmujących się wyprzedażą naszej Herbaty, sprzedajemy i na jarmarkach głównych w Cesarstwie,

Pierwszy raz przez nas otwierający się tu w Warszawie Skład Herbaty, mamy nadzieję że zyska dobre przyjęcie i zaufanie Szanownej Publiczności, jakie posiadamy w Rosji, i staraniem naszem zawsze będzie wywiązywać się jak najchlubniej z naszego zadania.

Panowie Kupcy pragnący handlować naszą Herbatą, raczą się zgłosić **do nowo-otwierającego się w Warszawie Magazynu.**

Bliższe szczegóły co do cen i gatunków naszej Herbaty, będą wkrótce ogłoszone we wszystkich gazetach.

2—19286

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.



(Dalszy ciąg Obwieszczeń w Dodatku.)

# OBWIESZCZENIA SĄDOWE i ADMINISTRACYJNE.

## LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

**N. D. 263.** *Келецкое Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, что въ присутствіи онаго, на срокъ 17 (29) Января 1869 года, назначены публичные торги на отдачу въ арендное содержаніе съ 1 Января 1869 по 1 Января 1870 г. питейныхъ сборовъ, Келецкой Губерніи и Уѣзда, Сухедневской экономіи, особо въ деревняхъ: Сухедневѣ, Гоздѣ, Лончнѣ, Остюювъ, Михнювъ, Березувъ, Качка, Стоковецъ, Реювъ, Бзинекъ, Бзинъ, Млодзавы, Мостки, Паршувъ, Майкувъ и Михалувъ, и особо въ Сухедневскомъ фабричномъ посадѣ, съ тѣмъ что сельская пропинація будетъ отдана въ содержаніе однимъ только христіянамъ, а посадская христіянамъ и евреямъ. Каковые торги начинаются отъ суммы по сельской пропинаціи съ 700 р., а по посадской по 310 р. въ годъ. Условія къ выше упомянутымъ торгамъ относящіяся могутъ быть разсматриваемы въ отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Келецкаго Губернскаго Правленія. Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны явиться въ назначенный срокъ въ Губернское Правленіе и представить залогъ равняющійся ¼ части торговой суммы. При чемъ присовокупляется, что въ случаѣ явки одного только лица, торги могутъ быть за нимъ утверждены если будутъ предложены выгодныя для казны условія.

Г. Кѣльцы, 17 Декабря 1868 года.

Дѣлопроизводитель, Юрковскій.

---

**N. D. 172.** *Окружное Интендантское Управленіе.*

По неуспѣшности торга, произведеннаго 10 Декабря, въ Окружномъ Интендантскомъ Управленіи Варшавскаго Военнаго Округа будетъ вновь произведенъ 13 Января 1869 г. рѣшительный торгъ, безъ переторжки на поставку четырехъ сотъ штукъ бѣлыхъ султановъ къ Гусарскимъ медвѣжьимъ шапкамъ, требующихся Варшавскому Интендантскому складу, для довольствія войскъ по сроку 1869 г.

Торгъ будетъ произведенъ изустный, съ допущеніемъ запечатанныхъ объявленій.

Въ обезпеченіе неустойки требуется залогъ пятьнадцать процентовъ подрядной суммы. Этотъ залогъ долженъ заключатся, не иначе, какъ въ наличныхъ деньгахъ, билетахъ банковъ и другихъ денежныхъ знакахъ, къ принятію въ залогъ дозволенныхъ.

Срокъ поставки назначается одинъ, окончательный, пятьнадцатаго Февраля 1869 года.

Султаны должны соотвѣтствовать качествомъ утвержденному образцу и общему описанію о султанахъ на 1869 годъ.

Султаны должны быть поставлены въ Варшавскій Интендантскій складъ и пріемъ будетъ производиться чрезъ Варшавскую Пріемную Комисію. Вообще, подрядъ долженъ принятъ на точномъ основаніи условій, утвержденнымъ Военнымъ Совѣтомъ, на поставку Интендантскихъ вещей по сроку 1869 года.

Запечатанныя объявленія къ торгу не будутъ приниматься позже 11 часовъ утра назначеннаго для торга дня,

Утвержденіе торга будетъ зависѣть отъ Окружнаго Интенданта, если цѣна будетъ признана выгодною для казны.

Подрядныя условія желающіе могутъ читать въ Варшавскомъ Интендантскомъ Управленіи, ежедневно, въ присутственное время.

Г. Варшава, 31 Декабря 1868 года.

Окружной Интендантъ,
Генералъ-Маіоръ, Хоменговскій.
Начальникъ Отдѣленія, Мяховъ.

---

**N. D. 135.** *Управленіе Акцизными Сборами Варшавской Губерніи.*

Симъ объявляетъ, что съ разрѣшенія Центральнаго Управленія Акцизными Сборами въ Царствѣ Польскомъ, отъ 2-го Ноября с. г. за N. 4017, въ канцеляріи Новодворскаго Солянаго Магазина, Варшавской Губерніи, будутъ производиться устные публичные торги, съ узаконенною переторжкою, на покупку нечистой соли накопившейся въ Новодворскомъ Солянномъ Магазинѣ, а именно:

а) 13 (25) Января 1869 г., въ 12 часовъ по полудни, на покупку крупной шибиковой и зеленой соли 1845 пуд., начиная отъ 20 коп. за пудъ, шибиковой соли въ 298 малыхъ и 3-хъ большихъ бочкахъ, 2,829 пуд. 16 фун. и зеленой въ 2-хъ бочкахъ 18 пуд. 32 фун. отъ 15 коп. за пудъ.

б) 14 (26) Января 1869 г., въ 12 часовъ по полудни, на покупку шибиковой соли въ 1,000 бочкахъ, 9,400 пуд. отъ 30 коп. за пудъ.

в) 15 (27) Января 1869 г., въ 12 часовъ по полудни, на покупку шибиковой соли въ 854 бочкахъ. 8,027 пуд. 24 фун. отъ 30 коп. за пудъ и зеленой, мало испорченной въ 105 бочкахъ 987 пуд. отъ 40 коп. за пудъ.

г) 16 (28) Января 1869 г., въ 12 часовъ пополудни, на покупку шибиковой соли, лучшихъ качествъ въ 815 бочкахъ, 7661 пуд. и Цѣхоцинской въ 50 бочкахъ 312 п. 20 фун. отъ 50 коп.

Вышеозначенная соль, на торгахъ будетъ предложена отдѣльными партіями: кусковая—отъ 45 до 100 пуд. и бочковая—отъ 5 до 55 бочекъ въ каждой партіи.

Желающіе участвовать въ торгахъ должны явиться къ вышеозначеннымъ срокамъ въ канцелярію Новодворскаго Солянаго Магазина, гдѣ можно разсматривать условія относящіеся къ торгамъ, ежедневно отъ 10 до 12 часовъ по полудни, кромѣ воскресныхъ и праздничныхъ дней, а подлежащую продажѣ соль, желающіе имѣютъ право осматривать въ Новодворскомъ Солянномъ Магазинѣ.

Управляющій Акцизными Сборами въ Варшавской Губерніи, (. . . . . .).

---

**N. D. 275.** *Управленіе Ловичскимъ Княжествомъ.*

Объявляется, что 13 (25) Января 1869 г. въ 12 часовъ утра будутъ производиться въ канцеляріи Досмотрщика имѣнія Сельцы при г. Варшавѣ, публичные торги (in plus) на отдачу въ арендное содержаніе пропинаціоннаго дохода въ томъ же имѣніи, срокомъ по 20 Декабря (1 Января) $18^{70}/_{71}$ г.

Цѣна къ торгамъ назначается въ 150 р. с. за каждый годъ аренды.

Желающіе участвовать въ означенныхъ торгахъ обязаны представить денежный залогъ равняющійся ⅙ части установленной для торговъ суммы т. е. 25 р. с.

Подробныя условія могутъ быть оказаны желающимъ въ канцеляріи выше упомянутаго Досмотрщика въ имѣніи Сельцы въ каждый день за исключеніемъ праздничныхъ дней.

Лышковицы, Дек. 24 (Янв.) 5 д. 1868/9 г.

Помощникъ Управляющаго Ловичскимъ Княжествомъ, Коллежскій Совѣтникъ Степановичъ.
Секретарь, Дзержановскій.

---

**N. D. 136.** *Начальникъ Плоцкой Учебной Дирекціи.*

Симъ объявляетъ, что по утвержденной г. Управлявшимъ Варшавскимъ Учебнымъ Округомъ отъ 19 Іюня 1868 года за N. 7544 смѣтѣ, будутъ производиться въ канцеляріи Плоцкой Учебной Дирекціи 16 (28) Января 1869 г. въ 12 часовъ утра, публичные (in minus) торги, посредствомъ запечатанныхъ объявленій отъ суммы показанной по смѣтѣ 8,177 р. 64¼ к. сер. на работы въ помисіонерскомъ зданіи въ г. Плоцкѣ при починкѣ сего зданія подъ помѣщеніе Плоцкой женской гимназіи и начальнаго женскаго училища, а именно: каменныя, штукатурныя, плотничныя, столярныя, слесарныя, стекольныя, малярныя на маслѣ и клею, печныя, кровельныя, мостильныя и проч., съ собственнымъ матеріяломъ подрядчика. Подрядъ будетъ оставленъ за лицомъ предложившимъ самую меньшую цѣну за производство работъ. Запечатанныя объявленія должны быть писаны на гербовой бумагѣ 30 коп. достоинства, четкимъ почеркомъ, безъ поправокъ и подчистокъ, по прилагаемой ниже сего формѣ. Объявленія эти будутъ принимаемы въ канцеляріи Учебной Дирекціи въ день торговъ до 12 часовъ утра. Вышепоказанныя работы должны быть совершенно окончены къ 1 (13) Іюня 1869 г. Желающіе участвовать въ торгахъ должны при объявленіи представить квитанцію о внесенномъ въ Губернское или окружное казначейство залогѣ (vadium), равняющемся ⅒ части суммы отъ которой торги будутъ производиться т. е. 817 р. 77 коп. сер. Залогъ этотъ долженъ состоять изъ наличныхъ денегъ или же изъ установленныхъ кредитныхъ билетовъ Имперіи и Царства. По утвержденіи торговъ и прежде составленія контракта, подрядчикъ обязуется увеличить залогъ до ⅕ части смѣтной суммы, который будетъ удержанъ въ обезпеченіе правъ казны до окончанія работъ и до истеченія годичнаго срока. Всѣ прочіе залоги будутъ возвращены лицамъ тотчасъ по окончаніи торговъ. Торговыя условія и смѣта на производство сихъ работъ могутъ быть разсматриваемы желающими въ канцеляріи Плоцкой Учебной Дирекціи ежедневно; кромѣ праздничныхъ и воскресныхъ дней.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Начальника Плоцкой Учебной Дирекціи отъ 16 Декабря 1868 г. за N. 8027, симъ заявляю, что я желаю взять подрядъ на производство работъ при исправленіи помисіонерскаго зданія въ г. Плоцкѣ подъ помѣщеніе Плоцкой женской гимназіи и начальнаго женскаго училища за сумму (здѣсь написать прописью сумму считая на рубли и копейки за которую желаетъ взять подрядъ). Все что возлагается торговыми условіями я обязываюсь исполнить въ точности безъ всякихъ отговорокъ. Квитанцію (такого то) казначейства на внесенный залогъ въ обезпеченіе подряда въ количествѣ 817 руб. 77 коп. при семъ прилагаю и въ случаѣ если подрядъ за мною не останется, представляемый залогъ лично получу, или о высылкѣ прошу въ (такой то городъ или почтовую станцію). Постоянное мое жительство NN. (Проставить годъ, мѣсяцъ и число когда писано объявленіе). Подпись подателя четкимъ почеркомъ, съ обозначеніемъ имени и прозванія.

Г. Плоцкъ, Декабря 16 дня 1868 г.

Начальникъ Плоцкой Учебной Дирекціи, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ, (. . . . . .).

---

**N. D. 137.** *Магистратъ Города Ловича.*

Симъ объявляется, что 13 (25) Января 1869 г. въ 11 часу утра въ присутствіи Магистрата, будутъ производиться торги въ сокращенномъ срокѣ посредствомъ запечатанныхъ декларацій (in plus) на трехъ годичное съ 1 Января 1869 арендное содержаніе дохода отъ убоя скота въ городской скотобойни принадлежащей Ловичской городской кассѣ, начиная отъ суммы 1,682 р. 25 к. въ годъ.

Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны представить лично или по почтѣ въ Магистратъ г. Ловича, запечатанные декларацій по ниже указанной формѣ съ приложеніемъ въ оной квитанціи казенной или городской кассы на представленный имъ залогъ 168 р. 22½ к. какъ равно свидѣтельство надлежащей власти удостовѣряющее, что подающій декларацію имѣетъ соотвѣтственное состояніе хорошаго поведенія и совершеннолѣтніи къ официяльнымъ подрядамъ способенъ.

Декларацій должны быть написаны безъ всякихъ ошибокъ и подчистокъ, четко съ обозначеніемъ прописью предложенную имъ сумму въ противномъ случаѣ какъ равно не составленные по формѣ или же безъ свидѣтельствъ и по истеченіи срока не будутъ приняты.

Подробные условія желающимъ въ присутствіи Магистрата ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней могутъ быть предявлены.

Г. Ловичъ, 16 Декабря 1868 года.

Президентъ, Германнъ.

Форма декларацій.

Вслѣдствіе объявленія Магистрата гор. Ловича отъ 16 Декабря 1868 г. за N. 3193, симъ обязываюсь взять въ трехъ годичное арендное содержаніе съ 1 Января 1869 г. доходъ отъ убитаго скота въ городской скотобойни (здѣсь написать цифри словами безъ ошибокъ) годичной платы подвергая себя отвѣтственности торговыхъ условій, которые мнѣ хорошо извѣстны.

Свидѣтельство на представленный залогъ въ количествѣ 168 р. 22½ к. при семъ прилагаю.

Постоянное мое жительство въ NN. писано въ NN. числа N. мѣсяца и года N. (Подписать имя и фамилію).

---

**N. D. 178.** *Магистратъ Города Влодавы.*

Объявляетъ во всеобщее свѣденіе, что въ присутствіи онаго 28 числа мца Января 1869 г. въ 12 часовъ утра, будутъ производиться торги (in minus) посредствомъ опечатанныхъ декляраціи на поставку пейсаховой муки для Влодавскихъ Евреевъ въ количествѣ 1,200 пудовъ, на пейсаховый праздникъ въ 1868 году, въ пользу Влодавской Божничной Кассы, начиная торгъ отъ 2 руб. сер. за каждый пудъ муки съ тѣмъ, что принявшій на себя этотъ подрядъ обязанъ дать въ пользу Влодавской Божничной Кассы 10-тый процентъ отъ назначенной для торговъ суммы, т. е. 240 руб. сер.; желающіе торговаться должны представить къ выше означенному числу запечатанныя деклараціи прилагая къ онымъ квитанцію Городскаго или Окружнаго Казначейства въ представленіи 240 руб. с. залога въ ⅒ части назначенной для торговъ суммы, пополняя таковый тотчасъ же послѣ торговъ до размѣра ⅕ части уступленной имъ на сихъ торгахъ суммы, который по исполненію поименованнаго подряда будетъ подрядчику возвращенъ.

Торговыя условія могутъ быть разсмотрѣны въ Управленіи здѣшняго Магистрата, во всѣ присутственные дни.

Г. Влодава, Декабря 21 дня 1868 г.

Бургомистръ, Броневскій.
Секретарь, Ласкій.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Магистрата города Влодавы отъ 21 Декабря с. г. напечатаннаго въ Варшавскомъ Дневникѣ въ № № ниже подписавшійся прилагая при семъ залогъ въ суммѣ 240 р. с. (или квитанцію въ представленіи залога) желаю принять на себя подрядъ на поставку пейсаховой муки для Евреевъ г. Влодавы на пейсаховой праздникъ въ 1869 году съ тѣмъ, что подрядъ этотъ исполню своевременно за сумму N руб. N коп. (писать прописью и разборчиво) и торговыя условія обязуюсь исполнить, въ случаѣ же неустойки моей при торгахъ залогъ свой получу обратно, (мѣсто жительства въ N, дня N, мца N 1868 г. Подписать имя и фамилію.

---

**N.D. 264.** *Лодзинскій Городовой Магистратъ.*

Симъ публикуется, что такъ какъ объявленные на 10 (22) Декабря с. г. вторичные торги на откупъ дохода отъ убоя скота въ 2-хъ здѣшнихъ скотобойняхъ съ суммы 6,180 руб. въ годъ, на время со дня 1 (13) Января 1869 г. по 1 (13) Января 1872 г. по неявкѣ соискателей, не состоялись, то Магистратъ объявляетъ въ третій разъ, что торги на зказанный откупъ производиться будутъ въ здѣшнимъ Магистратѣ, 7 (19) Января 1869 г., въ 10 часовъ утра начиная съ тойже суммы 6,180 р.

Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны въ вышеозначенный срокъ представить по прилагаемой формѣ, объявленіе на гербовой бумагѣ 15 коп. написанное четко безъ поправокъ и подчистокъ съ приложеніемъ квалификаціоннаго свидѣтельства и квитанцію городской или другой кассы, на внось залога равняющагося ⅒ части всей торговой суммы, а именно 618 р., который отказывающимся немедленно будетъ возвращенъ.

Объявленіе должно быть запечатано въ конвертѣ.

Условія для торговъ можно читать ежедневно въ Магистратѣ въ часы присутствія.

Г. Лодзь, Декабря 10 (22) дня 1868 г.

Президентъ, Голенкъ.

Форма объявленія.

Согласно объявленію Лодзинскаго Городоваго Магистрата отъ 10 (22) Декабря с. г. представляю настоящее объявленіе въ томъ, что я обязываюсь взять въ откупъ доходъ отъ убоя скота въ двухъ скотобойняхъ въ г. Лодзи, на время со дня 1 (13) Января 1869 г. по тоже число 1872 г. за годовую сумму N. р. (здѣсь слѣдуетъ прописать деньги прописью и цифрами) а равно соглашаюсь на всѣ мнѣ вполнѣ извѣстныя условія, квалификаціонное свидѣтельство и квитанцію на внесенный залогъ въ количествѣ N. руб. прилагаю.

Писалъ въ городѣ или мѣстечкѣ N. мца и дня N. 1868 г. (здѣсь слѣдуетъ подписать имя и фамилію).

На конвертѣ слѣдуетъ писать „объявленіе къ торгамъ на откупъ дохода отъ убоя скота въ двухъ скотобойняхъ въ г. Лодзи, имѣющихъ быть такого то числа, мца и года.

* * *

Ponieważ wyznaczona w drugim terminie na d. 10 (22) Grudnia r. b. przez opieczętowane deklaracje licytacja na wydzierżawienie od d. 1 (13) Stycznia 1869 r. do tegoż dnia i miesiąca 1872 r. dochodu od rzezi bydła w 2-ch szlachtuzach w m. Łodzi od sumy rocznej rs. 6,180 dla braku konkurentów nie przyszła do skutku, przeto Magistrat podaje do wiadomości, że powtórna przez opieczętowane deklaracje licytacja na wydzierżawienie rzeczonego dochodu odbywać się będzie w Magistracie tutejszym w d. 7 (19) Stycznia) 1869 r. o godz. 10 z rana od sumy roczn.j rs. 6,180.

Każdy zatem chęć mający wydzierżawienia pomienionych dochodów, winien w terminie powyżej oznaczonym, złożyć opieczętowaną deklarację podług poniżej zamieszczonego wzoru, na stemplu ceny k. 15, wyraźnie bez skrobań i przekreśleń spisaną, z dołączeniem świadectwa kwalifikacyjnego i kwitu Kasy Miejskiej lub innej Skarbowej na stawione vadium wyrównywające ⅒ części sumy powyższej czyli rs. 618, które nieutrzymującemu się zaraz powróconym będzie.

Warunki licytacyjne każdego dnia w godzinach służbowych przejrzane być mogą.

Łódź d. 10 (22) Grudnia 1868 r.

Prezydent, Golenk.

Wzór do deklaracji.

Stosownie do ogłoszenia Magistratu m. Łodzi z d. 10 (22) Grudnia r. b. podaję niniejszą

deklarację, iż obowiązuje się wziąść w dzierżawę dochód od rzezi bydła w 2 szlachtuzach w m. Łodzi na czas od d. 1 (13) Stycznia 1869 r. do tegoż dnia i miesiąca 1872 r., za sumę roczną rs. N. (tu wypisać cyfrę liczbami i literami) poddając się wszelkim zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi objętym a mnie dobrze znanym. Swiadectwo kwalifikacyjne i kwit na złożone vadium w kwocie rs. N. dołączam. Pisałem w N. dnia N. mca N. roku.

Tu podpisać wyraźnie imie i nazwisko.

Na kopercie deklaracji umieszczony być winien napis „Deklaracja do licytacji na dzierżawę dochodu od rzezi bydła, w dwóch szlachtuzach w m. Łodzi w dniu N. mca N. roku N. odbyć się mających.

---

N. D. 270. *Начальникъ Владиславовскаго Уѣзда.*

На основаніи предписанія Сувалкскаго Губернскаго Правленія отъ 3 Декабря сего года за N. 5176 объявляется что 23 Января (4 Февраля) 1869 г. въ присутствіи Владиславовскаго Уѣзднаго Управленія, будутъ производиться торги на отдачу въ арендное содержаніе пропинаціоннаго дохода на крестьянскихъ земляхъ въ 173 деревняхъ отошедшихъ отъ частнаго имѣнія Зыпле на время съ 20 Августа (1 Сентября) с. г. по 1 (13) Янв. 1870 г. отъ пониженной на ⅓ часть первоначальной предложенной къ торгамъ суммы т. е. 2,369 р. 60 к. въ г.

Желающіе затѣмъ торговать должны явиться въ срокѣ и мѣстѣ вышеозначенномъ съ деньгами требуемыми для представленія залога ¼ части предложенной къ торгамъ суммы.

Торговыя условія ежедневно въ здѣшнемѣ Управленіи можно разсмотрѣть, исключая табельныхъ и праздничныхъ дней.

Г. Владиславовъ, Декабря 19 д. 1868 г.

Начальникъ Уѣзда, (. . . . . .).

---

N. D. 124. *Магистратъ Города Варки.*

Такъ какъ назначенные на 24 сего Декабря вторычные публичные торги на продажу постоялаго двора, составляющаго собственность Варкской городской касы не состоялись, то Магистратъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 27 Января с. г. въ часъ по полудни въ Управленіи здѣшняго Магистрата подъ предсѣдательствомъ Помощника Начальника Уѣзда по административной части въ третьемъ срокѣ, будутъ производиться вновь публичные торги на упомянутую продажу, посредствомъ запечатанныхъ объявленій, начиная съ уменшенной суммы на ¼ часть по оцѣнкѣ 1,714 р. 75 к.

Подающіе объявленія должны пріобщить къ онымъ квитанцію, котораго либо казначейства на внесенный залогъ равняющійся $^1/_{10}$ части суммы назначенной къ торгамъ т. е. 171 р. 47 коп.

Подробныя условія къ предстоящимъ торгамъ, могутъ быть пересмотриваемы желающими ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней въ Магистратѣ г. Варки.

Объявленія должны быть составлены по прилагаемому при семъ образцу на гербовой бумагѣ 15 коп. достоинства, четко и чисто и представленные въ означенный торговый срокъ въ 12½ часа, послѣ чего никакія болѣе объявленія приняты не будутъ,

Г. Варка, 25 Декабря 1868 года.

Петрусинскій.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Варкскаго Городоваго Магистрата отъ 25 Декабря с. г. представляя при семъ квитанцію казначейства N. на внесенный залогъ въ количествѣ 171 р. 47 к., объявляю симъ, что за постоялый дворъ со строеніями и плацемъ составляющими собственность Варкской городской касы обязываюсь уплатить сумму (цифрами и прописью) и что на условія прописанные для сей продажи вполнѣ соглашаюсь.

Мѣсто постояннаго моего жительства естъ въ N. писано въ N. дня мца N. (здѣсь написать имя и фамилію).

---

N. D. 246. *Начальникъ Замостскаго Уѣзда.*

Такъ какъ по состоявшимся законно торгамъ признанъ арендаторомъ Замостской городской касы дохода съ торговаго и ярмарчнаго сборовъ житель г. Замостья Мошко Клигеръ непредставилъ дополнительнаго въ обезпеченіе онаго дохода, залога и письменно отказался отъ содержанія онаго то въ силу утвержденныхъ на этотъ доходъ условіи, симъ объявляется, что въ присутствіи Замостскаго Уѣзднаго Управленія 27 Января (8 Февраля) 1869 г. въ 10 часовъ утра до 2 часовъ по полудни на рискъ несостоятельнаго арендатора Клигера, посредствомъ запечатанныхъ объявленій, отъ свыше заявленной in plus онымъ же Клигеромъ суммы 855 р. 25 к. или меньшой согласно стоимости онаго дохода свободно соискателями въ объявленіяхъ предположенной, будутъ производиться публичныя торги на 3-лѣтное арендное содержаніе сказаннаго выше торговаго и ярмарчнаго дохода, начиная этотъ срокъ 1 (13) Января 1869 г. по 31 Декабря (12 Января) 1871/2 г.

Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны до производства торговъ внести въ одно изъ казначействъ или городскую касу залогъ равняющійся $^1/_{10}$ части годовой арендной суммы то есть 85 р. 53 коп. сер. и квитанцію въ полученіи этихъ денегъ представить при объявленію составленномъ по указанной ниже формѣ. Наличныя же деньги въ залогъ при торгахъ принимаемы не будутъ.

Условія по этому откупу, могутъ быть разсмотриваемы въ Замостскомъ Уѣздномъ Управленіи во время служебныхъ занятіи за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Форма объявленія.

(на гербовой бумагѣ 15 копѣечнаго достоинства).

Вслѣдствіе объявленія Начальника Замостскаго Уѣзда отъ 28 Декабря (9 Января) 1868/9 г. за N. 10351 объявляю, что я ниже подписавшійся, желаю взять въ арендное содержаніе доходъ Замостской городской касы съ торговаго и ярмарчнаго сборовъ по установленному тарифу на время съ 1 (13) Января 1869 года по 31 Декабря (12 Января) 1872 г. за годичную сумму . . . . руб. . . . коп. (написать прописью) принимая безусловно всѣ установленныя по сему откупу условія квитанцію) такого то казначейства въ принятіи залога въ количествѣ 85 руб. 53 коп. при семъ прилагаю съ тѣмъ, чтобы залогъ этотъ если торги за мною неостанутся возвращенъ былъ по принадлежности

Постоянное мое жительство въ N. . . . . писано въ N . . . числа N. . . . мѣсяца N. . . . . 1869 г.

Подписать имя и фамилію четко.

Г. Замостье, 26 Дек. (7 Января) 1868/9 г.

Начальникъ Уѣзда,

Маіоръ, Эзерскій.

---

N. D. 269. *Кампиновское Лѣсное Управленіе.*

Такъ какъ объявленные, на основаніи распоряженія Финансоваго Управленія отъ 4 Ноября 1868 г. за N. 32828/16051 публичные торги на продажу лѣса въ здѣшнемъ лѣсничествѣ на 1869 г. назначенныхъ въ первомъ срокѣ по неявкѣ покупателей несостоялись; объявляетъ вновь во всеобщее свѣдѣніе что въ здѣшнемъ Лѣсномъ Управленіи въ д. Грабинѣ Сохачевскаго Уѣзда, начиная съ 11 часовъ утра въ срокахъ и отъ оцѣночныхъ суммъ понижe указанныхъ, будутъ производиться публичные гласные (in plus), торги на продажу лѣса изъ сказанныхъ лѣсосѣкъ въ участкахъ а именно:

Января 15 (27) дня 1869 г.

Кромново IV округа, лѣсосѣкъ N. 20, отъ суммы 253 р. 67 к.

Января 16 (28) дня 1869 г.

Вильково I округа лѣсосѣкъ N. 18, отъ суммы 308 р. 65 к.

Января 17 (29) дня 1869 г.

Нартъ I округа, лѣсосѣкъ N. 14, отъ суммы 661 р. 48 к. Лица желающіе участвовать въ торгахъ должны представить въ Лѣсное Управленіе залоги наличными деньгами или другими правительствомъ въ залоги принимаемыми кредитными бумагами въ размѣрѣ 10 части вышеуказанныхъ оцѣночныхъ суммъ. Неоставшимся при торгахъ, представленные ими залоги будутъ немедленно возвращены. Прочія условія въ здѣшнемъ Управленіи разсмотривать и лѣсосѣки къ продажѣ назначенныя видѣть можно ежедневно исключая праздничные дни.

д. Грабинъ, Декаб. 21 (Янв. 2) 1868/9 г.

Старшій Надлѣсничій,

Хржановскій.

---

N. D. 268. *Закрочимское Лѣсное Управленіе.*

Симъ объявляется, что 13 (25), 14 (26) и 15 (27) Января 1869 г., въ 11 часовъ утра, въ усадьбѣ Подлѣснаго Коссевской Стражи въ дер. Коссево, будутъ производиться публичные изустные торги, на продажу изъ здѣшняго лѣсничества буреломнаго лѣса, находящагося во второмъ округѣ участка Коссево, количествомъ 315 штукъ, оцѣненныхъ въ 75 р. 52 к. сереб., означенный лѣсъ, будетъ продаваться мелкими партіями, то есть отъ пяти до десяти штукъ въ одинъ разъ, начиная торги съ оцѣночной суммы.

Лица желающіе участвовать въ сихъ торгахъ, обязаны прибыть въ означенный выше срокъ, въ канцелярію Подлѣснаго Коссевской Стражи, въ деревни Коссево, съ залогомъ $^1/_{10}$ части суммы установленной къ торгамъ.

Подробныя условія настоящей продажи, могутъ быть пересмотриваемы ежедневно въ Закрочимскомъ Лѣсномъ Управленіи въ деревни Щиперно, въ служебное время.

въ д. Щиперно, Декабря 19 (31) 1868 г.

Старшій Лѣсничій, Щиперскій.

---

N. D. 253. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Hipolita Truszkowskiego, dawniej Patrona Trybunału, dziś Rejenta Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w Warszawie pod N. 590 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teofila Tomickiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 519 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 4,500 z procentem od d. 12 (24) Czerwca 1863 r. i kosztów od Maurycego-Antoniego 2 ch imion Sawickiego obywatela, właściciela dóbr ziemskich Brachowice z przyległościami, w Okręgu Zgierskim gubernji Warszawskiej dawniej, a obecnie w powiecie Łęczyckim, gubernji Kaliskiej położonych, zaś we wsi i dobrach Gieczno Okręgu Zgierskim, dziś powiecie Łęczyckim zamieszkałego, protokółami Walentego Supryniewicza, Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w dniu 22 Października (3 Listopada) i 16 (28) Grudnia 1865 roku sporządzonymi, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały:

DOBRA ZIEMSKIE

Brachowice, z przyległościami Brachowiczki w O-gu Zgierskim Powiecie Łęczyckim Gubernji Warszawskiej dawniej, a obecnie w powiecie Łęczyckim, gubernji Kaliskiej, pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Łodzi, w gminie Rogożno położone, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Maurycego-Antoniego dwóch imion Sawickiego należące, w dzierżawnem posiadaniu Augusta Münch do S-go Jana 1867 r. za sumę rs. 825 zostające, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone, ogólnej rozległości około włók 16, albo dziesiatyn 245 obejmujące.

Na gruncie tych dóbr są następujące zabudowania:

1. Dom z drzewa gontami kryty, 2 kominy murowane mający.
2. Ogród fruktowy żerdziami ogrodzony, w którym jest drzew różnego gatunku około sztuk 200, oraz uli sztuk sześć pod daszkiem z których są dwa z pszczołami.
3. Komórki z drzewa gontami kryte.
4. Piwnica z cegły palonej w ziemi wymurowana gontami kryta.
5. Stodoła z drzewa słomą kryta, w której jest maszyna młockarnia i sieczkarnia czterokonna.
6. Obora z drzewa słomą kryta.
7. Stodoła z drzewa oraz spichrz pod jednym dachem słomą krytym.
8. Obora, stajnia, owczarnia z gliny pod jednym dachem słomą krytym.
9. Dom czworak z drzewa słomą kryty, dla ludzi dworskich przeznaczony.
10. Kuźnia z drzewa słomą kryta.
11. Obórka z drzewa słomą kryta.
12. Dom czworak zwany, z drzewa, słomą kryty, w tym w jednej izbie mieści się Konstanty Podolski szynkarz, który szynkuje trunek dworski z 20 garn a, a trzy izby darowane są włościanom. W tej wsi mieszkają włościanie w budynkach im darowanych i każden posiada grunta własne jak następuje:

1. Szymon Tomczak posiada gruntu mórg 8.
2. Jan Jerosik, mórg 8.
3. Karol Marciniak, mórg 8.
4. Jan Piotrzak, mórg 8.
5. Wojciech Bernaciak, mórg 8.
6. Sebastjan Brański, prętów 210.
7. Franciszek Gębicki, pr. 210.
8. Michał Czwandziak, pr. 210.
9. Stanisław Jandczak mórg 3 pr. 270.
10. Franciszek Brański, mórg 2 pr. 210.
11. Mikołaj Bernaciak, mórg 3 pr. 255.
12. Ludwik Jerosik, morgę 1, pr. 270.
13. Jakób Jerosik mórg 5.
14. Jan Brański, mórg 5.
15. Tomasz Milczarek pr. 210.

Dobra Brachowiczki tylko posiadają pola, bez budowli.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr znajduje się w akcie zajęcia u sprzedaży dyrygującego Teofila Tomickiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod N-rem 519 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, w Kancelarji Trybunału tutejszego w wydziale I. złożone przejrzane być mogą.

Pierwszy protokół zajęcia w kopjach doręczono:

1. Heliodorowi Janiszewskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Łodzi, w m. Łodzi O-gu Zgierskim urzędującemu, na ręce Feliksa Zdzienickiego Podpisarza tegoż Sądu.

2. Józefowi Fryszka, wójtowi gminy Rogożno do której dobra Brachowice i Brachowiczki należą, we wsi Kwilnie mieszkającemu i urzędującemu na ręce własne. Obudwom dnia 27 Listopada (9 Grudnia) 1865 r., zaś drugi protokół zajęcia powyższych dóbr doręczono: Temuż Heliodorowi Janiszewskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Zgierskiego w mieście Łodzi urzędującemu i zamieszkałemu na ręce własne, również Józefowi Fryszka wójtowi gminy Rogożno do której to gminy wieś Brachowice i Brachowiczki należy, zaś w kolonji Kwilno, O-gu Zgierskim urzędującemu i zamieszkałemu, na ręce Władysława Polkowskiego Pisarza gminy.

Obudwom d. 3 (15) Stycznia 1866 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętych dóbr w Warszawie d. 12 (24) Stycznia 1866 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I-ym, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana d. 1(13) Kwietnia 1866 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Teofil Tomicki, Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 25 Stycz. (7 Lutego) 1866 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, dnia 28 Stycznia (9 Lutego) 1866 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, Trybunał Cywilny Gubernji Warszawskiej w Warszawie, wyrokiem zapadłym d. 29 Kwietnia (11 Maja) 1866 r. termin do przygotowawczego tych dóbr przysądzenia, przeznaczył na d. 23 Maja (4 Czerwca) t. r. godzinę 10 z rana, w którym to terminie dobra pomienione Teofilowi Tomickiemu Adwokatowi, przygotowawczo za sumę rs. 5,000 przysądzone zostały. Następnie tenże Trybunał Cywilny Gubernji Warszawskiej w Warszawie, wyrokiem w tymże samym dniu zapadłym, termin do ostatecznego przysądzenia pomienionych dóbr wyznaczył na dzień 2 (14 Września 1866 r. Lecz gdy termin ten do skutku nie przyszedł; przeto tenże Trybunał Cywilny w Warszawie, wyrokiem zapadłym d. 16 (28) Listopada 1867 r. powtórny termin do ostatecznego przysądzenia pomienionych dóbr, wyznaczył na d. 3 (15) Stycznia 1868 r., a że i w tym terminie sprzedaż do skutku nie przyszła; przeto tenże Trybunał Cywilny w Warszawie, wyrokiem zapadłym d. 29 Lutego (12 Marca) 1868 r., nowy termin do ostatecznego tychże dóbr przysądzenia wyznaczył na d. 9 (21) Kwietnia t. r. Że przecież i ten termin z powodu sporów spadł, przeto tenże Trybunał wyrokiem zapadłym d. 25 Kwietnia (7 Maja r. b., nowy termin do ostatecznego tych dóbr przysądzenia wyznaczył na d. 31 Maja 12 Czerwca) 1868 roku, ale i w tym terminie sprzedaż do skutku nie przyszła, nakoniec na domaganie się Celestyna Kostrzeńskiego obywatela, z dochodu od majątku swego utrzymującego się, w mieście powiatowem Łęczycy zamieszkałego, a zamieszkanie prawne w Warszawie u Teofila Tomickiego Adwokata, pod Nr. 519 mieszkającego, obrane mającego, jako wierzyciela sumy rs. 1,500, z procentem od dnia 19 Kwietnia (1 Maja) 1867 r., wyrokiem zapadłym d. 24 Grudnia (5 Stycznia) 1868/9 r. do dalszego popierania sprzedaży subhastacyjnej pomienionych dóbr, tegoż Celestyna Kostrzeńskiego podstawił, a zarazem termin do ostatecznego tychże dóbr przysądzenia wyznaczył na d. 4 (16) Lutego 1869 r. w którym to dniu na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie, w domu pod Nr. 549 posiedzenia swe odbywającego, w Wydziale II, o godzinie 10 z rana powyż rzeczone dobra ostatecznie sprzedane zostaną. Licytacja zacznie się od sumy rs. 10,133 k. 50, jako ⅔ części szacunku taksą sądową wykrytego.

Warszawa d. 24 Grud. (5 Stycz.) 1868/9 r.

Swierczewski, Podpisarz.

---

N. D. 292. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Karoliny z Czochańskich Załęskiej, Juljana Załęskiego urzędnika małżonki, w asystencji i za upoważnieniem męża swego czyniącej, czyli obojga małżonków Załęskich w Warszawie pod N-rem 1294 zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Ksawerego Chraszczewskiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie pod N-rem 511 zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu sumy rs. 4,275 z procentem 5% od dnia 1 Lipca n. s 1868 r. i kosztów od Aleksandra Lembke obywatela, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2659 położonej, zaś w Warszawie pod Nr. 1090c zamieszkałego i zamieszkanie prawne obrane mającego, protokułem Wincentego Supryniewicza, Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 14 (26) Sierpnia 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie pod Nr. 2659 przy rogu czyli zbiegu ulic Marjenstadt i Źródłowej, w gminie Magistratu miasta Warszawy, w Cyrkule policyjnym i Administracyjnym I, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału I go w Warszawie na gruncie dziedzicznym, oprócz tego do nie-

ruchomości tej należy na prawie emfiteutycznym gruntu około łokci $8\frac{1}{2}$ wzdłuż i wszerz rozległości mającego położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Aleksandra Lembke należąca, w dzierżawnem posiadaniu Antoniego Zgleczewskiego urzędnika w Kaliszu zamieszkałego, za kontraktem urzędowym przed Stanisławem Zawadzkim Rejentem w Warszawie w dniu 5 (17) Lutego 1868 roku zawartym na lat trzy poczynając od dnia 1 Lipca n. s. 1868 roku do tegoż dnia i miesiąca 1871 roku za cenę roczną rub. sreb. 1,000 zostającą, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, ogólnej rozległości około łokci kwadratowych 922 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom murowany jedno-piętrowy z facjatami i suterynami o pięciu kominach murowanych i jednym blaszanym, dachówką karpiówką kryty.

2. Kloaki i komórka z drzewa pod daszkiem blaszanym.

3. Mur z cegły palonej murowany długi około łokci $8\frac{1}{2}$, wysokości 1 piętra.

4. Kloaka murowana blachą żelazną kryta.

5. Komórka z drzewa blachą kryta.

W nieruchomości tej jest dwunastu lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Ksawerego Chraszczewskiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie pod Nr. 511 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Ryszarda Mikuckiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Michałowi Rzeszotarskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału I w Warszawie pod Nr. 549 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 17 (29) Sierpnia 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 19 (31) Sierpnia 1868 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I, na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod N-rem 549 o godzinie 10-ej z rana, dnia 28 Października (9 Listopada) 1868 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Ksawery Chraszczewski, Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa dnia 2 (14) Września 1868 r.
Radca Dworu, Zgórki.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa dnia 2 (14) Września 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu w dniach 28 Października (9 Listopada), 11 (23) Listopada i 25 Listop. (7 Grudnia) 1868 r., trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 2659 w Warszawie położonej, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w dniu 25 Listopada (7 Grudnia) 1868 r. zapadłym, termin do przygotowawczego przysądzenia wyż wymienionej nieruchomości na dzień 23 Grudnia (4 Stycznia) 1868/9 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, który to termin odbędzie się na audjencji publicznej Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia, zaczynać się będzie od sumy rs. 6,000.

W terminie zaś ostatecznym od $\frac{2}{3}$ części szacunku w kontrakcie kupna i sprzedaży dnia 11 (23) Czerwca 1866 r. przed Dzieździckim Rejentem zawartego, lub od $\frac{2}{3}$ części szacunku taksą biegłych wynalezionego, jeżeli taksa dopełnioną będzie.

Warszawa dnia 4 (16) Grudnia 1868 r.
Pisarz Trybunału,
R. D. Zgórski.

W terminie powyższym Trybunał wyrokiem w dniu 23 Grudnia (4 Stycznia) 1868/9 roku zapadłym, nieruchomość Nr. 2659 w Warszawie położoną, przysądził przygotowawczo Ksaweremu Chraszczewskiemu Adwokatowi za sumę rs. 6,000 i zarazem termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 10 (22) Lutego 1869 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, który to termin odbędzie się na audjencji publicznej Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, pod Nr 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie ostatecznego przysądzenia zaczynać się będzie od $\frac{2}{3}$ części szacunku taksą biegłych sporządzić się mianą wynalezionego.

Na vadium złożyć należy rs. 2,000.

Warszawa d. 31 Grud. (12 Stycz.) 1868/9 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu Zgórski.

---

**N. D. 257.** *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Franciszka Kalińskiego, właściciela nieruchomości pod N. 2373 położonej, zaś pod N. 560/1 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teofila Tomickiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie, pod Nr. 519 zamieszkałego, jako głównego opiekuna nieletniej swej córki Kazimiery Filipiny dwóch imion Kalińskiej w imieniu i na rzecz tejże z mocy uchwały rady familijnej pod powagą Sądu Pokoju Wydziału II. w Warszawie, w dniu 6 (18) Marca 1867 r. nastąpionej, działającego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 6,000 z procentem od dnia 20 Marca (1 Kwietnia) 1868 r. i kosztów od Szlamy Szaja kupca i właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 220/1 położonej, w mieście Radoszycach powiecie Końskim, Guberaji Radomskiej zamieszkałego, a zamieszkanie prawne w Warszawie pod Nr. 220/1 obrane mającego, protokułem Walentego Supryniewicza Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w dniu 21 Maja (2 Czerwca) 1868 roku sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie, pod Nr. 220/1 w gminie Magistratu miasta Warszawy przy ulicy Mostowej, w cyrkule policyjnym drugim, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału I, w Warszawie na gruncie w większej części dziedzicznym, a w mniejszej emfiteutycznym, z którego opłaca się czynszu rocznie po rs. 6 kop. 75 położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Szlamy Szajn należąca, w dzierżawnem posiadaniu Aleksandra Rejss za kontraktem urzędowym przed Stanisławem Tyrchowskim Rejentem w Warszawie w dniu 14 (26) Lutego 1868 r. zawartym na lat trzy od dnia 1 Kwietnia 1868 roku za rok pierwszy za rs. 2,000, a za następne lat dwa po rs. 1,000 zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, ogólnej rozległości około łokci kwad. 3373 obejmująca.

Na gruncie tej nieruchomości; są następujące zabudowania:

1. Dom dwupiętrowy z cegły palonej murowany o trzech kominach murowanych dachówką karpiówką kryty.

2. Oficyna murowana dwupiętrowa o dwóch kominach murowanych dachówką karpiówką kryta.

3. Oficyna masiv murowana trzypiętrowa dachówką karpiówką kryta, dwa kominy murowane mająca.

4. Oficyna murowana parterowa gontami kryta, o jednym kominku blaszanym.

5. Zabudowanie parterowe, w części z cegły palonej, w części z drzewa o jednym kominie murowanym gontami kryte, mieszczące w sobie mieszkanie, komórki i kloaki.

6. Śmietnik z bali, z drzewa urządzony.

7. Oficyna masiv murowana, dachówką Karpiówką kryta, trzy kominy murowane mająca.

8. Podwórze kamieniem polnym brukowane.

9. Komórki z drzewa deskami kryte.

10. Szopa czyli duża komórka z drzewa deskami kryta.

11. Komórki z drzewa deskami kryte.

12. Komórki z drzewa deskami kryte.

13. Studnia drzewem ocembrowana, z pompą i korbą żelazną.

14. Podwórko mniejsze wzgórkowate niebrukowane, jedynie rynsztok od studni kamieniem polnym wyłożony.

W nieruchomości tej jest 43 lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Teofila Tomickiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie pod N-rem 519 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I-ym złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Jana Mitraszewskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

2. Michałowi Rzeszotarskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału 1, w Warszawie w Warszawie pod N-rem 549 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 31 Maja (12 Czerwca) 1867 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie, d. 1 (13) Czerwca 1868 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie, w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana, dnia 3 (15) Września 1868 roku.

Sprzedażą dyrygować będzie Teofil Tomicki, Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 14 (26) Czerwca 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 14 (26) Czerwca 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych do sprzedaży nieruchomości tej ułożonych, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem zapadłym dnia 1 (13) Października 1868 r. termin do przygotowawczego nieruchomości tej przysądzenia wyznaczył na d. 18 (30) Października t. r. w którym to dniu powyż rzeczona nieruchomość przygotowawczo za sumę rs. 5,000 Teofilowi Tomickiemu Adwokatowi przysądzoną została, a następnie tenże Trybunał tymże samym wyrokiem termin do ostatecznego tejże nieruchomości przysądzenia, wyznaczył na d. 5 (17) Grudnia 1868 r. skoro jednakże w terminie tym sprzedaż do skutku nie przyszła, przeto tenże Trybunał wyrokiem zapadłym d. 24 Grudnia (5 Stycznia) 1868/9 r. nowy termin do ostatecznego tejże nieruchomości przysądzenia, wyznaczył na d. 6 (18) Lutego 1869 r, w którym to dniu na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w domu pod Nr 549 posiedzenia swe odbywającego w wydziale I, o godzinie 10 z rana, powyż rzeczona nieruchomość ostatecznie sprzedaną zostanie.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 12,300 jako $\frac{2}{3}$ części szacunku taksą przez biegłych sądowych w r. 1861 sporządzoną wykrytego.

Warszawa, d. 24 Grud. (5 Stycz.) 1868/9 r.
Radca Dworu, Zgórski.

---

**N. D. 291.** *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Teodora Sauve obywatela w dobrach Kąkolownicy Okręgu Radzińskim Guberaji Siedleckiej zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Ksawerego Chraszczewskiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 511 zamieszkałego obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 8,250 w Listach Zastawnych Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego z właściwemi kuponami bieżącemi, z procentem od dnia 1 Lipca n. s. 1868 r. oraz kosztami od Ludwiki z Moszkowskich po Danielu Myszkowskim pozostałej wdowy, obywatelki, właścicielki nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1440 położonej, zaś w Warszawie pod Nr. 798 *b.* zamieszkałej, protokułem Walentego Supryniewicza Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 19 (31) Sierpnia 1868 r., w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

Nr. 1440 *b.* w Warszawie narożnie przy ulicy Złotej i Wielkiej, w Gminie Magistratu miasta Warszawy, w Cyrkule Policyjnym VIII, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału III. na gruncie czynszowym, z którego opłaca się czynszu rocznie rsr. 6, położona, prawem własności do Ludwiki z Moszkowskich po Danielu Myszkowskim pozostałej wdowy, w Warszawie pod Nr. 798 *b.* zamieszkałej, należące, w posiadanie dzierżawne protokółem Orłowskiego Komornika w dniu 19 (31) Grudnia 1867 r. na żądanie Karola-Konstantego Zeidler na satysfakcją rsr 3,150 procentu i kosztów zajęta, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, przybliżonej rozległości około łokci kwadr. 2500 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Kamienica masiv murowana dwupiętrowa, narożnie przy ulicy Złotej i Wielkiej położona o 13 kominach nad dach blachą kryty wyprowadzonych.

2. Budynek z drzewa deskami szalowany, pod dachem blachą krytym, jednopiętrowy, mieszczący na parterze izbę, kloaki o 3 sedesach i komórkę, a na 1-em piętrze komórki i ganek drewniany.

3. Śmietnik z bali pod daszkiem z desek na słupkach.

4. Szopa z desek deskami kryta.

5. Studnia drzewem cembrowana z pompą i korbą drewnianą.

6. Podwórze całe kamieniem polnym wybrukowane.

7. Skrzynia z bali do wylewania nieczystości i pomyj.

W nieruchomości tej prócz rządzcy i stróża, znajduje się 18 lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilości ceny najmu uiszczających, poszczególe w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Ksawerego Chraszczewskiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie pod Nr. 511 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wasilego Zacharów urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 20 Sierpnia (1 Września) 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości w Warszawie Nr. 1440 dnia 21 Sierpnia (2 Września) 1868 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień warunków sprzedaży odbędzie się na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I-ym w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 28 Października (9 Listopada) 1868 roku.

Sprzedażą dyrygować będzie Ksawery Chraszczewski Adwokat' którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa dnia 3 (15) Września 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa dnia 3 (15) Września 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu w dniach: 28 Października (9 Listopada), 11 (23) Listopada i 25 Listopada (7 Grudnia) 1868 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 1440 w Warszawie położonej, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w dniu 25 Listopada (7 Grudnia) 1868 r. zapadłym, termin do przygotowawczego przysądzenia wyż wymienionej nieruchomości na dzień 23 Grudnia (4 Stycznia) 1868/9 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, który to termin odbędzie się na audjencji publicznej Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I pod Nr. 519 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zaczynać się będzie od sumy rsr. 9,000, w terminie zaś ostatecznym od $\frac{2}{3}$ części szacunku, jako przez biegłych wynaleziony zostanie jeśli taksa żądaną będzie, lub też od $\frac{2}{3}$ części ostatniego szacunku hypotecznego.

Warszawa dnia 4 (16) Grudnia 1868 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym Trybunał wyrokiem w dniu 23 Grudnia (4 Stycznia) 1868/9 r. zapadłym' nieruchomość w Warszawie pod Nr. 1440 położoną, przysądził przygotowawczo Ksaweremu Chraszczewskiemu Adwokatowi za sumę rsr 9,000 i wyznaczając tymże wyrokiem termin do odbycia ostatecznego przysądzenia na dzień 3 (15) Marca 1869 r. godzinę 10 z rana, zarazem na skutek wytoczonych ze strony Zofji Myszkowskiej wierzycielki hypotecznej taksę rzeczonej nieruchomości nakazał, biegłych do jej sporządzenia mianował, który to termin odbędzie się na audjencji publicznej Trybunału Cywilnego w Warszawie, w Wydziale I pod Nr. 519 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie ostatecznego przysądzenia, zaczynać się będzie od $\frac{2}{3}$ części szacunku taksą biegłych sporządzić się mianą wynalezionego. Na vadium złożyć należy rsr. 2,500

Warszawa d. 31 Grud. (12 Stycz.) 1868/9 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

---

**N. D. 256.** *Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.*

Wiadomo czyni, iż na żądanie Moritza Mamroth bankiera w mieście gub. Kaliszu zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Franciszka Modrzejewskiego Patrona Trybunału w Kaliszu mieszkającego, obrane mającego, od którego tenże Patron stawa i subhastacją dóbr ziemskich Piekary z przyległościami w poszukiwaniu sumy rs. 12,000 w listach likwidacyjnych z czternastu kuponami, od Antoniego Witolda Karczewskiego należnych, popiera. Protokułem Romualda Pinowskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu w dniach 5 (17) 6 (18), 7 (19), 8 (20) Listopada 1868 r. sporządzonym, zajęte zostały na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia

DOBRA ZIEMSKIE

Piekary składające się z wsiów Piekary, Wola Piekarska, Rzechta, oraz folwarków Piekary i Rzechta, tudzież kolonji Zaspy Piekarskie Łąk Piekarski, Młyny Piekarskie, Kaczki, Kierzeń, Czyste, Józefów, Szymany, Zagaj, Mechniówka i Stawki z wszelkiemi zabudowaniami dworskiemi, z włączeniem zabudowań i gruntów na własność włościan przeszłych, z resztą z wszelkiemi dochodami i użytkami, z rolami, łąkami, pastwiskami, borami z tem wszystkiem co ich całość, do Antoniego Witolda Karczewskiego należącą stanowi, i w tym ograniczeniu jak się znajdują.

Dobra te graniczą na wschód słońca z dobrami Borzewisko i Uniejowem, na południe z dobrami Skęczniew, na zachód z majętnością Dobra, a na północ z dobrami Dąbrowice. Odległe od m. Dobry wiorst 8, Uniejowa 14, War-

ty 21, Turku 21, należą do gminy Piekary parafji Skęczniew, w O-gu Wartskim, P-cie Turekskim, gub. Kaliskiej których właścicielem jest Antoni Witold Karczewski z własnych funduszów się utrzymujący, w dobrach Rzechta zamieszkały, i zamieszkanie prawne obrane mający, znajdują się a mianowicie, Piekary w dzierżawnym posiadaniu Juljusza Webr od 3 do 3 lat, a Rzechta Józefata Szymanowskiego na lat 4, dwór zaś w Rzechcie zajmują Sylwester i Rozalja z Szymanowskich małżonkowie Kokowscy w charakterze jakoby zastawników reprezentujących Cyprjana Skólimowskiego.

Jest także młynarz Andrzej Poliński spłacający czynszu do dworu rocznie po rs. 19 kop 65 Józef Cichocki Głodziński z włóki łąki płaci rs. 13 kop. 50, a SS-wie Józefy Zdzenickiej to jest Florentyna z Zdzenickich Owsiańska, Józefa Pelagja dwóch imion Zdzenicka, Feliks, Józef, Włodzimierz i Katarzyna rodzeństwo Kołaczkowscy z gruntów płacą rocznie rs. 42 kop. 75.

Granice niesporne obcą dziedziną nieprzedzielone, mają rozległości po uwłaszczeniu około włók 67 mórg 27 prętow 291. czyli dziesiatyn 1035 grunta należą do kl. II, III, IV i V.

Gruntowego inwentarza niemasz, ilość wysiewu jak i szczegułowy opis budowli oraz innych szczegółów w akcie zajęcia są wymienione.

Podatki z dóbr tych do kasy okręgowej w Łęczycy opłacać się winne wynoszą rs. 1,242 kop. 98.

Protokuł zajęcia doręczony jest w kopiach Pisarzowi Sądu Pokoju w Warcie Ludwikowi Henrych i Wójtowi gminy Piekary Ludwikowi Tschschwitz obydwom do rąk własnych d. 19 Listopada (1 Grudnia) 1868 r., następnie do księgi wieczystej dóbr Piekary w Kancelarji Ziemiańskiej d. 7 (19) Grudnia t. r. wniesiony i wpisany, a do księgi z aresztowań w biórze Pisarza Trybunału utrzymywanej w d. 21 Grudnia (2 Stycznia) 1868/9 r. wpisany i zaregestrowany został.

Sprzedaż dóbr tych odbywać się będzie na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu w miejscu zwykłych posiedzeń w pałacu Sądowym przy ulicy Józefina stojącym.

Pierwsze ogłoszenie warunków licytacji i sprzedaży na audjencji namienionego Trybunału w d. 4 (16) Lutego r. b. godzinie 10 z rana nastąpi.

Kalisz, d. 23 Grudnia (4 Stycznia) 1868/9 r.
Asesor Kolegjalny J. Migórski.

---

N. D. 283. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Radomiu.*

Podaje do wiadomości, że na żądanie Mośka Wolfa 2ch imion Goldbluma kupca w mieście Działoszycach, Okręgu Szkalbmierskim, Gubernji Kieleckiej zamieszkałego, zamieszkanie prawne u Władysława Jawornickiego, Patrona Trybunału w Radomiu zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 885 z procentami i kosztami, aktem Piotra Wojciechowskiego, Komornika przy Trybunale w Radomiu z daty 7 (19) Listopada 1868 r. zajęte zostały na przymuszoną sprzedaż

DOBRA ZIEMSKIE PIERZCHNIA,

z przyległościami, w gminie Błotnica, parafji Jasienna, Okręgu i Gubernji Radomskiej położone, do Melanji z Ciepiełowskich po Stanisławie Sołołowskim pozostałej wdowy, w Pierzchni zamieszkałej należące, odległe od Radomia wiorst 23, od Białobrzeg wiorst 8, składające się z folwarku Pierzchnia i wsi uwłaszczonej Woli Pierzchnińskiej, mające przybliżenie w gruntach folwarcznych włók 25 miary nowopol., mianowicie pod rolą orną włók 12 mórg 5, pod łąkami włók 1 mórg 10, pod lasami włók 8, pod pastwiskami włók $2^1/_2$, reszta pod ogrodami, budowlami, wodami, drogami i nieużytkami; gleba ziemi żytnia 2 i 3 klasy; wysiewy: żyta korcy 104, pszenicy 16; inwentarz zajęty jest taki: wołów 12, koni 8, krów 10, pługów 6, bron 8, wozów 12. Ogród owocowy i warzywny. Lasy nieurządzone, mało zwarte zarosłe w ogólności sosną, między łąkami płynie struga, a między budowlami jest sadzawka. Budowle na folwarku Pierzchnia są takie: dwór murowany z piwnicami, chlewy, drwalnie i mieszkanie z drzewa pod gontem, wychodek i śmietnik, dom murowany pod gontem z piwnicami, studnia drzewem cembrowana, chlew, wychodek z drzewa, studnia z żurawiem i tokiem, spichrz murowany pod gontem, stodoła z drzewa w słupy pod słomą, stodoła murowana, młocarnia, kierat, wozownia, sieczkarnia, obora pod jednym słomianym dachem, obora z drzewa pod słomą, owczarnia w słupy murowane pod słomą, dwa czworaki z drzewa pod gontem, chlewy, stajnie i wozownie drewniane, dzwonek na słupie, altana sztachetowa pod gontem w ogrodzie, parkany i płoty, karczma murowana pod gontem, a w niej kuźnia zamieszkana przez Jana Mizerskiego jako służącego dworskiego i propinacją dzierżawi Kiwa Milsztejn za rs. 120 rocznie do dnia 12 (24) Czerwca 1869 r. Podatki roczne wynoszą rs. 177 kop. $75^1/_2$ i składka na Urząd gminny rs. 22 k. 40.

Akt zajęcia doręczony Pisarzowi Sądu Pokoju w Radomiu Pawłowi Kozłowskiemu i Wójtowi gminy Błotnica Adamowi Wójcik d. 11 (23) Grudnia 1868 r. wniesiony do księgi wieczystej dnia 18 (30) Grudnia t. r., a wpisany do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału w Radomiu, d. 26 Grudnia (7 Stycznia) 1868/9 r.

Pierwsze ogłoszenie warunków sprzedaży nastąpi w dniu 6 (18) Lutego 1869 r. o godzinie 10 z rana na posiedzeniu Trybunału w Radomiu.

Obszerniejszy opis dóbr i warunki sprzedarzy, będą do przejrzenia w Kancelarji Pisarza Trybunału i u Władysława Jawornickiego Patrona sprzedaż popierającego.

Radom d. 27 Grud. (8 Stycznia) 1868/9 r.
Szczuka.

Jako kopja tego obwieszczenia wywieszoną została w dniu dzisiejszym na tablicy w sali audjencjonalnej Trybunału tutejszego poświadczam.

Radom d. 27 Grud. (8 Stycznia) 1868/9 r.
Szczuka.

---

N. D. 284. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Radomiu.*

Podaje do wiadomości, że na żądanie Hersza Golcberg obywatela właściciela nieruchomości w Warszawie pod N. 1101 zamieszkałego, u Władysława Jawornickiego Patrona Trybunału w Radomiu zamieszkałego, zamieszkanie obrane mającego w poszukiwaniu sumy rs. 8.627 kop. $49^1/_4$ z procentem i kosztami aktem Piotra Wojciechowskiego Komornika przy Trybunale w Radomiu z d. 6 (18) Listopada 1868 r. zajęte zostały na przymuszoną przedaż.

DOBRA ZIEMSKIE

Błotnica, z przyległościami w gminie i parafji tegoż nazwiska, O-gu i Gub. Radomskiej położone do Władysława Majewskiego obywatela i Matyldy z Majewskich, Józefa Dzianott obywatela żony w Błotnicy zamieszkałych należące odległe od Radomia wiorst 28, od Białobrzeg wiorst 9,

Dobra te składają się z folwarku i wsi Błotnicy, z Kościołem parafjalnym folwarku Czyżówki, Siemieradza A. części gruntów wsi Sopota i wsi Dębowicy. Ogólna rozległość gruntów folwarcznych w przybliżeniu wynosi włók m. n. p. 34 mórg 2 a w tej pod ziemią orną włók 26, pod łąkami 3, pod lasem $2^1/_2$ granice pewne, gleba urodzajna pszenna i żytnia.

Folwark Błotnica, w tym dwór z drzewa szabrowany gontem kryty, budynek murowany pod gontem niedokończony z piwnicami, dom murowany (kuchnia) gontem kryty, kloaki, kurniki i gołębnik murowany, szpichrz piętrowy murowany pod gontem, 2 stodoły z drzewa w słupy murowane słomą kryte, młocarnia z kieratem zepsutym i sieczkarnią, obory i wozownie, kloaki i owczarnia murowane, wszystkie w bardzo dobrym stanie; szopa i drwalnia pod słomą, podwórze i zabudowania oparkanione, studnie drzewem cembrowane z żurawiami, 2 mostki, czworak, chlewy, chałupa, trojaki z chlewami, studnia, chałupa, wszystkie z drzewa pod słomą, sadzawka, kuźnia z drzewa pod gontem w tej miech i kowadło, w tej zostaje na ordynarji kowal Andrzej Dąbrowski, karczma ze stajnią z drzewa pod słomą, propinację w tej dzierżami Marjanna Boianowicz za sumę rs. 600 za czas od 1 Lipca 1868 do tegoż dnia 1870 r.

Ogród owocowy w nim sadzawka i inspekta i 3 ogrody warzywne płotem ogrodzone, sadzawka w podwórzu, wysiew na tem folwarku około korcy 200 oziminy, inwentarz jest taki, wołów par 12, koni par 10. wozów 8, pługów 12, tyleż radeł i bron, skrzyń do kartofli 6, jarzem 12, drabin 12, owiec sztuk 500.

Folwark Czyżówka w tym dwór murowany pod gontem, czworak murowany pod słomą z chlewem, stajnie, wozownie i szpichrz murowane pod słomą, obora i owczarnia, stodoła z drzewa w słupy murowane pod słomą, młocarnia z kieratem i sieczkarnia, czworak, dom młynarza i karczma pod słomą, studnia wiatrak wszystkie drewniane, wiatrak z domem 3 mórg gruntu i morgę łąki posiada w zastawie do 12 (24) Czerwca 1869 r. Ignacy Tylski za sumę rs. 900, ogród warzywny, płoty i parkany, wysiew oziminy na tym folwarku 80 korcy, staw zwany Bielka, stawek i 4 sadzawki, inwentarz wołów par 8, koni par 2, wozów 2, pługów 3, radeł 3, bron 4, lasy przerzedzone, srednio-wieczne zarosłe sosną i brzeziną.

Wieś Siemieradz inaczej Cesarska wola z służebnością pastwiska i wieś Dębowica z prawem pojenia bydła w stawie Bielka uwłaszczone, podatki roczne wynosza rs. 284 kop. 64, składka na Wójta Gminy i Kancelarją rs. 36 kop. 24, czynsz na rzecz Proboszcza rs. 15.

Akt zajęcia doręczony Pisarzowi Sądu Pokoju w Radomiu Pawłowi Kozłowskiemu i Wójtowi Gminy Błonica Adamowi Wojcik d. 11 (23) Grudnia 1868 r. wniesiony do księgi wieczystej d. 18 (30) Grudnia t. r. a wpisany do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału w Radomiu d. 26 Grudnia (7 Stycznia) 1868/9 r.

Pierwsze ogłoszenie warunków przedaży nastąpi w d. 6 (18) Lutego 1869 r. o godzinie 10 z rana na posiedzeniu Trybunału w Radomiu.

Obszerniejszy opis dóbr i warunki przedaży będą do przejrzenia w Kancelarji Pisarza Trybunału i u Władysława Jawornickiego Patrona przedaż tę popierającego.

Radom, d. 27 Grudnia (8 Stycznia) 1868/9 r.
Szczuka.

Jako kopia tego obwieszczenia wywieszoną została w dniu dzisiejszym na tablicy w sali audjencjonalnej Trybunału tutejszego poświadczam.

Radom, d. 27 Grudnia (8 Stycznia) 1868/9 r.
Szczuka.

---

N. D. 285. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Radomiu.*

Podaje do wiadomości, że na żądanie Karola Choromańskiego obywatela ziemskiego właściciela dóbr Kunic w tychże Okręgu Opoczyńskim Gubernji Radomskiej zamieszkałego zamieszkanie prawne w Radomiu u Władysława Jawornickiego Patrona Trybunału obrane mającego w puszukiwaniu sumy rsr. 858 kop 46 i rsr. 1,200 z procentami aktem Wiktora Wylazłowskiego Komornika przy Trybunale w Radomiu z dnia 9 (21) Lipca r. b. zajęte zostały na przymuszoną przedaż

DOBRA ZIEMSKIE OSTROŻNA

z przyległościami położone w gminie Kuniczki, Okręgu i Powiecie Opoczyńskim Gubernji Radomskiej do Aleksandra Osuchowskiego obywatela ziemskiego w dobrach Ostrożny, Jakóba Bilander handlującego w mieście Opoczny i Israela Fulbart dzierżawcy dóbr ziemskich we wsi Kuniczkach, Okręgu Opoczyńskim zamieszkałych należące; od Radomia wiorst 84, od Opoczna wiorst 12, od m. Końska wiorst 28 odległe, w przybliżeniu mórg 206, prętów 260 ziemi folwarcznej rozległości mające, mianowicie: w gruntach ornych mniej więcej mórg 122, w łąkach 31, w ogrodach 6, w lasach 32, reszta rozległości pod placami, wodami, nieużytkami i drogami.

We wsi Ostrożny są takie budowle: dwór z drzewa pod gontem szabrowany, dom zamieszkały przez poprzedniego właściciela Antoniego Turczynowicza, 2 stodoły, obora, 4 chlewy, stajnia, wozownia i sieczkarnia pod jednym dachem, wszystkie z drzewa pod gontem, spichrz murowany pod gontem z piwnicą, piwnica w ogrodzie z kamienia, kloaka z drzewa, karczma we wsi z drzewa pod gontem i słomą, zamieszkała przez Jana Franas karczmarza, dom czworaki z drzewa w węgieł pod słomą, owczarnia z drzewa pod słomą, dom dawna kuźnia z drzewa pod słomą zamieszkały przez Szymona Błaszczyk, studnie drzewem cembrowane 4. Są w dobrach 2 ogrody fruktowe i warzywne, 5 stawów. Gleba ziemi żytnia 1, 2, 3 klasy, lasy zwane Stożyska i Osiczyny zniszczone, drzewo iglaste i liściaste zdatne krokwy, żerdzie i na opał, na koloniach Ludwinów i Antoninów, nie ma dworskich budowli i gruntów. Inwentarz jest taki: krów 2, koni 5, wóz, pługów 2, radło, bron 4; wysiewy są takie: żyta korcy, 36, pszenicy 8, jęczmienia 6, owsa 30, kartofli 40, grochu 4, siana zbiera się około 30 wozów.

Włościanie wsi Ostrożna i Ludwinów korzystają ze służebności pastwiska. Podatki roczne wynoszą rs. 190 kop. $33^1/_2$, i składka na Wójta Gminy.

Akt zajęcia doręczony Pisarzowi Sądu Pokoju w Opoczny Piotrowi Milewskiemu, Burmistrzowi m. Opoczny Antoniemu Perzyńskiemu i Wójtowi gminy Kuniczki, Janowi Białowons w dniu 29 Lipca (10 Sierpnia) wniesiony do księgi wieczystej dnia 6 (18) Sierpnia r. b., a wpisany do księgi zaaresztowań w kancelarji Pisarza Trybunału w Radomiu dnia 17 (29) Sierpnia 1868 r.

Pierwsze ogłoszenie warunków przedaży nastąpi w dniu 22 Października (3 Listopada) r. b. o godzinie 10 z rana na posiedzeniu Trybunału w Radomiu

Obszerniejszy opis dóbr i warunków przedaży będą do przejrzenia w kancelarji Pisarza Trybunału i u Władysława Jawornickiego Patrona przedaż tę popierającego w Radomiu urzędującege.

Radom d. 19 (31) Sierpnia 1868 r.
w z. Bader.

Jako kopia tego obwieszczenia wywieszoną została w dniu dzisiejszym na tablicy w sali audjencjonalnej Trybunału tutejszego, poświadczam.

Radom d. 19 (31) Sierpnia 1868 r.
w z. Bader.

Po ogłoszeniu w dniu 22 Października (3 Listopada), 5 (17) Listopada i 19 Listopada (1 Grudnia) r. b. warunków przedaży termin do licytacji przygotowawczej oznaczony jest na dzień 27 Grudnia (8 Stycznia) 1868/9 r. o godzinie 10 z rana od sumy rsr. 3,520, której $^2/_3$ części popierający przedaż ofiaruje.

Radom d. 20 Listopada (2 Grudnia) 1868 r
Szczuka

W dniu dzisiejszym po oddaleniu sporów dobra Ostrożnę przygotowawczo przysądzono popierającemu przedaż za sumę rs. 2,346 kop. 67, przedaż stanowcza nastąpi na audjencji Trybunału w dniu 11 (23) Lutego r. b. o godzinie 10 z rana.

Radom d. 27 Grudnia (8 Stycznia) 1868/9 r.
Szczuka.

---

N. D. 286. *Судебный Приставъ при Аппеляцiонномъ Судѣ Царства Польскаго.*

Извѣщаю публику, что 6 (18) Января сего года въ 10 часовъ, за Желѣзною брамою въ Варшавѣ: мебель ясеновая, печка желѣзная огрѣвательная, часы стѣнные, разная мѣлочь, посуда мѣдная, желѣзная и т. п.; 20 въ 9 часовъ на Мурановѣ: мебель ясеновая, сосновая, сундукъ, зеркало и т. п.; 21 въ 10 часовъ, за Желѣзною брамою: разные желѣзные, мѣдные и стальные товары лавочные и т. п., какъ казенно занятые за долги движимости, съ публичныхъ торговъ будутъ проданы.

Станиславъ *Навроцкiй.*

---

N. D. 288. W dniu 7 (19) Stycznia 1869 r. o godz. 10 i 11 z rana, oraz 12 w południe na placu targowym około 3-ch krzyży (Aleksandryski) zwany, meble machoniowe, orzechowe i jesionowe, to iest: kanapy, fotele, krzesła, stoły, łóżka, szafy komody, biórka, lustra, samowar, rądle, sto butelek araku angielskiego i t. p; w dniu 8 (20) t. m. i r. o godzinie 10 z rana na targu pod Lwem przy ulicy Chłodnej, a o godz. 11 z rana na targu Muranów zwanym, meble machoniowe, to jest kanapy, fotele, krzesła, stoły, oraz komody i szafy jesionowe, lustra i t. p.; w dniu 9 (21) t. m. i r. o godz. 10 z rana na targu Grzybów zwanym, a o godz. 12 w południe na targu około 3 Krzyży, meble różne machoniowe i jesionowe, to jest kanapy, fotele, krzesła, szafy, konsole, lustra, lampy, rądle miedziane, zegar, przyciski i t. p. w Warszawie; zaś w dniu 10 (22) t. m. i r. o godz. 12 w południe w mieście Wyszkowie, w jurisdykcji Sądu Pokoju w Pułtusku Powiecie Pułtuskim Gubernji Łomżyńskiej na placu głównym targowym rynek zwanym 400 sztuk owiec macior i skopów (hiszpańskie), wszystkie jako w drodze egzekucji Sądowej zajęte ruchomości, przez publiczną licytację sprzedanemi będą.

Jan *Orłowski*, Komornik.

---

N. D. 287. Prawnie zajęte obiekta, jako to: kanapy, krzesła, komody, szafy, sekretarka, w Warszawie, na placu targowym za Żelazną bramą w dniu 7 (19) Stycznia r. b. o godz. 10 z rana. Na placu targowym rynek Nowego miasta, w dniu 9 (21) Stycznia r. b. o godz. 10 z rana powóz na resorach leżących, przez publiczną licytacją sprzedane będą.

*Zawadzki* Komornik.

---

N. D. 289. *Syndycy Masy Upadłości Arnolda Frejman Kupca w Warszawie.*

Podają do publicznej wiadomości, że na podstawie upoważnienia Sędziego Komisarza tejże Masy pod dniem 2 (14) Stycznia 1869 roku wydanego, sprzedawane będą przez publiczną licytację różne towary i ruchomości do upadłego kupca Frejmana należące, mianowicie: cukier, kawa, ryż i inne kolonjalne towary w domu pod Nr. 1812 przy ulicy Franciszkańskiej, oraz w mieszkaniu tegoż pod Nr. 2176, a wreszcie na składzie w wozowni pod Nr. 1798/9 znajdujące się, poczynając od dnia 13 (25) Stycznia 1869 r., zawsze od godziny 4 z południa, a to za gotowe pieniądze zaraz płacić się mające.

Grzymski Patron.
Juljusz Bruk.

---

N. D. 297. Prawnie zajęte ruchomości, a mianowicie: meble machoniowe, jesionowe, palisandrowe i t. p., w dniu 8 (20) Stycznia r. b. o godzinie 10 rano na Starym mieście i w d. 10 (22) t. m. i r. o godz. 10 rano na Nowem mieście w Warszawie przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

*A. Nowicki* Komornik.

---

## LISTY GOŃCZE.

N. D. 192. *Судъ Исправительной Полицiи I. Отдѣленiя въ Варшавѣ.*

Предлагаетъ всемъ гражданскимъ и военнымъ властямъ, наблюдающимъ за порядкомъ и спокойствiемъ, чтобы на Шляму Мантынбанда, еврея, 20 лѣтъ отъ роду, росту средняго, лица продолговатаго, голосъ на головѣ свѣтло русыхъ, глазъ сѣрыхъ, носа умеренная, изъ мѣста пробыванiя неизвестнаго, особенное свое вниманiе обратили, и въ случаѣ его поимки, немедленно въ Судъ доставить благоволили.

Варшава дня 27 Нояб. (9 Декаб.) 1868 г.
Председательствующiй Судья,
Жизневскiй.

* * *

Wzywa wszelkie władze nad porządkiem i bezpieczeństwem czuwające, aby na Szlamę Mantynbanda, starozakonnego, lat 20, wzrostu średniego, twarzy pociągłej, włosów jasno blond, oczu szarych. nosa zwykłego, z miejsca obecnego pobytu niewiadomego, baczne oko zwracały, a wrazie ujęcia Sądowi dostawiły.

Warszawa d. 27 List. (9 Grud.) 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Żyzniewski.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.